

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตกับการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของคนตาบอด ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation Observation) และการวิเคราะห์จากวิดีโอ (video analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ผลการดำเนินการวิจัย เพื่อตอบปัญหานำวิจัยดังนี้

ข้อมูลเบื้องต้นของประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้

1. นายกิตติพงษ์ สุทธิ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด)

อายุ 39 ปี สถานะภาพสมรสแล้ว มีบุตร 2 คน คนโตเป็นผู้ชายอายุ 12 ปี คนเล็กเป็นผู้หญิงอายุ 9 ปี ภรรยาและบุตรเป็นคนตาดี ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 5 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาโท คณะสังคมสงเคราะห์ สาขาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 20,000 บาทต่อเดือน

2. นายพงษ์ ตรีวิธสุวรรณ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด)

อายุ 27 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 1 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ สาขาศิลปภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ชั่วคราว อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 3,000 บาทต่อเดือน

3. นายจตุพร หนูท่าทอง (เป็นคนสายตาสีเทา)

อายุ 27 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 8 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ เอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจุบัน เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายคอมพิวเตอร์อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 10,000 บาท ต่อเดือน

4. นายจิระพงษ์ ถนอมนิรชรชัย (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด)

อายุ 31 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 6 เดือน

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ เอกสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ประจำ อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน

5. นางสาววิภา จันทร์วัฒนเดชากุล (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด)

อายุ 29 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 4 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมและประสานงานด้านการศึกษา อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน

6. นายพิทยา ศรีโกตะเพชร (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่อายุ 20 ปี)

อายุ 31 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 3 เดือน

จบการศึกษาระดับปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ สาขาศาสนาเปรียบเทียบ มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่หัวหน้าสำนักงาน อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 12,000 บาทต่อเดือน

7. นายไพรเวท สทนต์ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด)

อายุ 25 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 8 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่โครงการวิทยุบนอินเทอร์เน็ต อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 8,000 บาทต่อเดือน

8. นายศักดิ์ธรรม อุบลวัฒน์ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่อายุ 19 ปี)

อายุ 34 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 8 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขางานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการมหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคโครงการผลิตหนังสือเสียง อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 8,000 บาทต่อเดือน

9. นางสาววาสนา หอมกลิ่น (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)

อายุ 26 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 2 ปี

จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานสำนักงาน วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ชั่วคราว อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 3,000 บาทต่อเดือน

10. นายสมชาย คล้ายชาติ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)

อายุ 28 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 1 ปี

จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการตลาด วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ชั่วคราว อยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย รายได้ประมาณ 3,000 บาทต่อเดือน

11. นายนิพันธ์ ชื่นพนา (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)

อายุ 42 ปี สถานะภาพโสด

จบการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนสอนคนตาบอด เป็นสมาชิกของสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย (ชายลือตเตอร์) รายได้ประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน

12. นางสาวอุบล ลอยคำ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)

อายุ 38 ปี สถานะภาพโสด

จบการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนสอนคนตาบอด เป็นสมาชิกของสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย (ร้องเพลงและชายลือตเตอร์) รายได้ประมาณ 6,000 บาทต่อเดือน

13. นายพศกษม เพงพะเนา (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)

อายุ 23 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 1 ปี

กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปีที่3 สาขางานสำนักงาน วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

14. นายพิม นาคขวัญ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)
อายุ 19 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 2 ปี
กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวส. ปีที่1 สาขาการตลาด วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
15. นายเอกรัตน์ พรหมชาติ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)
อายุ 24 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 5 ปี
กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวส. ปีที่2 สาขาการตลาด วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
16. นายกฤษดา รักเมือง (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)
อายุ 23 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 4 ปี
กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวส. ปีที่1 สาขาการตลาด วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
17. นายสถาพร บุญอร่าม (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)
อายุ 20 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 2 ปี
กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวส. ปีที่1 สาขาการตลาด วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
18. นายวิชัย ทองสว่าง (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)
อายุ 22 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 1 ปี
กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปีที่3 สาขางานสำนักงาน วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
19. นายปิยะ ชาติเกษม (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)
อายุ 24 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 2 ปี
กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวส. ปีที่2 สาขาการตลาด วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
20. นายโชคชัย อำพรวงศ์ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)
อายุ 19 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 1 ปี
กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปีที่3 สาขางานสำนักงาน วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
21. นางสาวณัฐพร แซ่อวง (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)
อายุ 21 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 3 เดือน

กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปีที่1 สาขาการขาย วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

22. นางสาวสมพร ประเสริฐ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)

อายุ 20 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 3 เดือน

กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปีที่1 สาขาการขาย วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

23. นางสาวธัญญา แท่งประสิทธิ์ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)

อายุ 18 ปี สถานะภาพโสด

กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปีที่1 สาขาการขาย วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

24. นางสาวจรรวณ ทศประเสริฐ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่เกิด)

อายุ 17 ปี สถานะภาพโสด

กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. ปีที่1 สาขาการขาย วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

25. อาจารย์วีระแมน นิยมพล (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่อายุ 13 ปี)

อายุ 41 ปี สถานะภาพสมรสแล้ว มีบุตรชาย 1 คน อายุ 7 ปี ภรรยาและบุตรเป็นคนตาดี ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 12 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาโท Mississippi State Education ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา รายได้ประมาณ 30,000 บาทต่อเดือน

26. อาจารย์ธรรม จตุнам (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด)

อายุ 36 ปี สถานะภาพสมรสแล้ว ยังไม่มีบุตร ภรรยาเป็นคนตาดี ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 8 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขางานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา รายได้ประมาณ 17,000 บาทต่อเดือน

27. นายไชยา อินทรสร้อย (เป็นคนสายตาสั้น)

อายุ 33 ปี สถานะภาพสมรสแล้ว มีบุตร 2 คน คนโตเป็นผู้ชายอายุ 7 ปี คนเล็กเป็นผู้หญิงอายุ 4 ปี เป็นคนตาดีทั้งคู่ ส่วนภรรยาเป็นคนสายตาสั้นเหมือนกัน ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 10 ปี

จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย โรงเรียนสอนคนตาบอด ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ประจำแผนกงานบริการคนตาบอดและสายตาเลือนราง รายได้ประมาณ 12,000 บาทต่อเดือน

28. นายวรวิทย์ แก้วเกิด (เป็นคนสายตาเลือนกลาง)

อายุ 28 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 2 ปี

จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย โรงเรียนสอนคนตาบอด ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา รายได้ประมาณ 9,000 บาทต่อเดือน

29. นางสาวสุปราณี ศรีสวัสดิ์ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด)

อายุ 25 ปี สถานะภาพโสด ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 1 ปี

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปัจจุบันเรียนปริญญาโทอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา

30. นายกรรชา ชนะพันธ์ (เป็นคนตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง เมื่อ 6 เดือนที่แล้ว)

อายุ 30 ปี สถานะภาพโสด

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์กับกฎหมาย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจุบันเรียนปริญญาโทอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา

31. นายพีระพัฒน์ บุญด่านตรง (เป็นคนสายตาเลือนกลาง)

อายุ 25 ปี สถานะภาพโสด

จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย โรงเรียนสอนคนตาบอด ปัจจุบันรับจ้างวาดแผนไทย และกำลังจะเข้าอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับทางวิทยาลัยราชสุดา

ปัญหานำวิจัย 1. คนตาบอดมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร มีวัตถุประสงค์และความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไร

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกทำให้ผู้วิจัยได้พบว่าโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตแบ่งเป็น 2 ลักษณะด้วยกันคือ

1. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่ทำให้ความรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตนั้น ส่วนใหญ่แล้วคนตาบอดมีโอกาสรู้ข่าวจากครูที่โรงเรียนเก่า ในขณะที่เรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนสอนคนตาบอดมากที่สุด เนื่องจากประชากรที่ศึกษานั้นเป็นคนตาบอดที่ยังอยู่ในช่วงวัยเรียน ลองลงมาก็คือรู้ข่าวจากทางสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยโดยทางสมาคมจะออกจดหมายเชิญชวนให้เข้าฝึกอบรมไปตามสถานที่ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับคนตาบอด ที่มีการฝึกอบรมตามสถานที่นั้นๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือนักศึกษาที่สนใจได้เข้าร่วมการอบรม ในขณะที่เดียวกันทางสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยเองก็มีการประกาศของทางสมาคมอยู่แล้ว ได้รับทราบว่ามีการจัดอบรมให้คนตาบอดที่ลงทะเบียนหรือยังไม่ได้ลงทะเบียนกับทางสมาคมฯ สามารถเข้ารับการฝึกอบรมได้ที่สมาคมฯ นอกจากนั้นก็ยังมีคนตาบอดบางส่วนที่รู้ข่าวจากเพื่อนฝูงที่เป็นคนตาดีหรือคนตาบอดเหมือนกันและจากที่ทำงานเก่าตามลำดับ

2. แหล่งที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่คนตาบอดจะเรียนรู้การใช้งานอินเทอร์เน็ตจากการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการเรียนการสอนของทางวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง ที่เปิดสอนให้นักเรียนที่มีความพิการทางสายตาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เนื่องจากประชากรที่ศึกษานั้นยังอยู่ในช่วงวัยเรียนหรือเพิ่งเริ่มทำงานจึงมีลักษณะการเรียนรู้ที่เหมือนกัน ลองลงมาก็คือเรียนรู้วิธีการใช้งานอินเทอร์เน็ตจากการเข้ารับการอบรมจากสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย โครงการเน้นการใช้อินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะการฝึกอบรม 1 คอร์สมีระยะเวลาในการอบรมประมาณ 48 ชั่วโมง / 8 วัน สำหรับคนตาบอดที่ลงทะเบียนไว้กับทางสมาคมฯ หรือคนตาบอดทั่วไปก็สามารถเข้ามาฝึกอบรมได้ แต่ยังมีคนตาบอดอีกส่วนหนึ่งที่สามารถเรียนรู้การใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตัวเองจากการอ่านหนังสือเอง เรียนรู้จากการสอนของเพื่อนๆที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแล้ว พวกเขาเหล่านี้จะต้องเป็นคนตาบอดที่มีพื้นฐานความรู้เรื่องเครื่องคอมพิวเตอร์มาเป็นเวลาพอสมควรก่อนจะได้รู้จักอินเทอร์เน็ตและมีความสนใจเทคโนโลยีใหม่ๆที่เอื้อต่อวิถีชีวิตที่สามารถพึ่งพาตัวเองได้

วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของคนตาบอดนั้น ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อค้นหาข้อมูลทางวิชาการสำหรับวัยทำงานจะต้องนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพราะถ้าเราต้องไปซื้อหนังสือปกติน่าสนใจเล่มจะต้องจ้างคนตาดีอ่านให้เราฟังอีก ถือว่าเป็นการสิ้นเปลืองซ้ำซ้อนและเสียเวลาด้วยที่เราค้นหาจากอินเทอร์เน็ตที่เดียวรู้เรื่องเลยและได้ข้อมูลไม่จำกัดด้วย บางคนยังเป็นคนเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย สำหรับวัยเรียนข้อมูลส่วนใหญ่จะถูกนำมาใช้เพื่อเขียนรายงาน ทำการบ้านส่งอาจารย์

“ในการใช้งานส่วนใหญ่จะเป็นการค้นหาข้อมูลมากกว่าครับ หาข้อมูลต่าง หาความรู้ เพราะว่าผมเขียนโปรแกรมอยู่ ถ้าซื้อหนังสือก็ต้องให้คนมาอ่านให้อีกต้องเสียค่าจ้างอ่านให้ด้วย” (จตุพร หนูท่าทอง, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2548)

“ใช้หาข้อมูลเพื่อทำการบ้านหรือรายงานส่งอาจารย์อย่างคนตาดี ที่เล่นอินเทอร์เน็ตไม่เป็นผมก็จะคอยช่วยหาข้อมูลให้ แต่ถ้าเป็นการหาข้อมูลเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ก็ต้องให้คนตาดีช่วย” (กฤษดา รักเมือง, สัมภาษณ์, 4 สิงหาคม 2548)

อันดับสองใช้เพื่อความบันเทิงให้กับตัวเองในเวลาที่ทำงานเครียดๆ ก็จะเบรคฟังเพลง อ่านข่าวหน้าบันเทิงเกี่ยวกับดารา-นักแสดงที่ชื่นชอบบน www.thairath.co.th หรือ www.dailynews.co.th เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้พวกเขาไม่ตกข่าวสารใหม่ๆ ในแต่ละวัน นอกจากนั้นใช้เพื่อรับ-ส่ง อีเมล ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ทางด้านวิชาการหรือความรู้รอบตัวกับเพื่อนๆ ทั้งในประเทศ-ต่างประเทศ ข้อมูลต่างๆ ที่ได้นั้นอาจจะนำมาใช้เพื่อพัฒนาในการทำงาน การใช้ชีวิตประจำวัน และมีบางส่วนเข้าไปในเว็บไซต์เพื่อแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือเพื่อตั้งคำถามที่อยากรู้ให้คนอื่นได้ช่วยแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามด้วย

ความคาดหวังในการใช้อินเทอร์เน็ตของคนตาบอด เนื่องจากอินเทอร์เน็ตได้ชื่อว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนทั้งโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดน คนตาบอดส่วนใหญ่จึงคาดหวังว่าอินเทอร์เน็ต จะเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่พวกเขาสามารถเข้าไปหาข้อมูลได้อย่างไม่จำกัดทั้งเวลาและสถานที่ไม่ว่าจะเป็นวัยเรียนหรือวัยทำงาน ต่างคิดว่าอินเทอร์เน็ตนั้นเปรียบเสมือนห้องสมุดเคลื่อนที่ที่ใหญ่ที่สุด สามารถเข้าไปหาข้อมูลต่างๆ ที่พวกเขาต้องการโดยไม่ต้องพึ่งคนอื่นในการอ่านให้ฟัง อันดับสองคือด้านความบันเทิงต่างๆ ที่พวกเขาสามารถหาได้จากอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการคลายเครียดในการทำงาน ลองลงมาจะเป็นคนตาบอดที่คาดหวังว่าถ้าสามารถใช้อินเทอร์เน็ต

ได้นั้นตนเองจะไม่แตกต่างไปจากคนตาดีทั่วไป เพราะโดยพื้นฐานของคนตาบอดแล้วคิดว่าตนเองมีความรู้ความสามารถ และมีความพยายามที่จะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถพึ่งพาตัวเองได้

“คิดว่าเราจะสามารถทำสิ่งที่เหมือนกับคนตาดีให้มากที่สุด เช่น รับเมลล์ ส่งเมลล์ เข้าไป chat เข้าไปดาวน์โหลด เข้าไปค้นหาข้อมูล ให้เหมือนคนตาดีมากที่สุด” (พงษ์ ตรีวัตรสุวรรณ, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2548)

แต่ยังมีบางคนที่ไม่เคยคิดที่จะคาดหวังอะไรจากอินเทอร์เน็ตเลย เนื่องจากคนพวกนี้เป็นคนที่ไม่เคยรู้จักอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ต้น พอมีงานที่ต้องรับผิดชอบที่ต้องเกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตจึงต้องเรียนรู้เอาไว

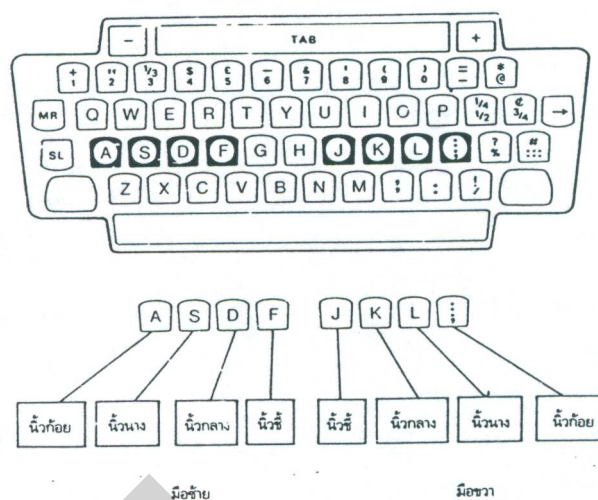
ปัญหานำวิจัย 2 คนตาบอดมีขั้นตอน และวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไร และมีปฏิสัมพันธ์กับอินเทอร์เน็ตอย่างไร

ขั้นตอนในการใช้อินเทอร์เน็ตของคนตาบอดนั้นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเราจะแบ่งเป็น 2 กลุ่มด้วยกันคือ

1. กลุ่มของคนตาบอดที่ยังอยู่ในวัยเรียน
2. กลุ่มของคนตาบอดที่อยู่ในวัยทำงาน

1. กลุ่มของคนตาบอดที่ยังอยู่ในวัยเรียนนั้นจะได้รับการเรียนรู้ขั้นตอนการใช้อินเทอร์เน็ตจากวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง โดยแบ่งเป็น 3 ระดับดังต่อไปนี้

1.1 ตั้งแต่ไม่เคยใช้งานคอมพิวเตอร์เลย ก็จะต้องเรียนพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษก่อนคือใช้เครื่องพิมพ์ดีดเหมือนคนตาดีใช้ทั่วไปก่อนอื่นจะต้องมีอาจารย์คอยบอกตำแหน่งของตัวอักษรแต่ละตัวว่าอยู่ตรงไหน และจดจำตำแหน่งของตัวอักษรต่างๆอย่างแม่นยำก่อนว่าตัวไหนอยู่ตรงไหนและการวางนิ้วที่ถูกต้องตามรูปที่ 3

ภาพที่ 4.1 แสดงการวางนิ้วที่ปุ่มอักษรภาษาอังกฤษแต่ละนิ้วที่ต้องตามหลักของการเรียนพิมพ์ที่ดี

จากนั้นทำการฝึกพิมพ์ตัวอักษร a s d f j k l ; เพื่อฝึกความคล่องในการใช้เป็นพิมพ์ให้ถูกต้อง พอฝึกจนคล่องแล้วจึงเริ่มสลับอักษรเป็น

ass ass ass lad lad lad fall fall fall ass lad fall
ask ask ask sad sad sad lass lass lass ask sad lass
jal jal jal all all all dads dads dads jal all dads
dad dad dad fad fad fad fall fall fall dad fad fall

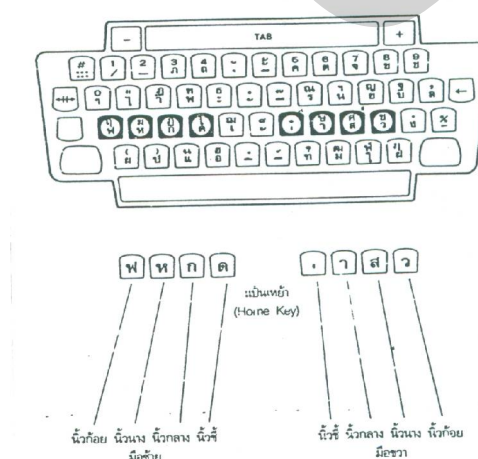
จนคล่องจากนั้นจึงเริ่มเรียนรู้เป็นพิมพ์อักษรตัวอื่นๆต่อ ซึ่งจะมีลักษณะการวางนิ้วแตกต่างกันไป จากนั้นก็จะฝึกพิมพ์เป็นรูปประโยคเพื่อให้เกิดความชำนาญ เนื่องจากนักศึกษาเป็นคนที่ชอบทำให้การวางนิ้วในแต่ละและเป็นพิมพ์ติดเป็นไปได้อย่างปกติ ซึ่งการเรียนในแต่ละขั้นของอักษรแต่ละตัวจะมีแบบฝึกหัดให้ทำเพื่อเพิ่มความชำนาญในการใช้เครื่องพิมพ์ดีด แล้วจะมีการวัดผลเพื่อทดสอบความสามารถของนักศึกษา ตามหลักสูตรการเรียนการสอนพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษของคนตาดี ช่วงแรกนี้เป็นช่วงที่ลำบากมากในการฝึกฝน ซึ่งสถาพร บุญอร่าม ได้บอกว่า

“แต่ก่อนไม่เคยได้ใช้เครื่องพิมพ์พามาเรียนในช่วงแรก ต้องฝึกอยู่หลายวันกว่าจะรู้สึกได้ว่าตัวไหนอยู่ตรงไหน อย่างผมเองก็เคยท่อนะพี่ว่าถ้าเรามองเห็นมันคงจะดีกว่านี้ บางทีอาจารย์ที่สอนก็จะคอยให้กำลังใจว่าถึงเราจะมองไม่เห็นเหมือนคนตาดี แต่เรายังสามารถใช้เครื่องพิมพ์ดีดได้เหมือนกัน” (สถาพร บุญอร่าม, สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2548)

เมื่อนักศึกษามีความพร้อมในการใช้งานแป้นพิมพ์อักษรแต่ละตัวแล้ว จึงให้นักศึกษาลองเปลี่ยนเครื่องพิมพ์มาใช้เป็นเครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าแทน ช่วงนี้จะขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถของแต่ละบุคคลในการเรียนรู้ เพราะเครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าจะแตกต่างจากเครื่องพิมพ์ดีดทั่วไปตรงการลงน้ำหนักที่เป็นของแต่ละตัวอักษร ถ้ากดนานเกินไปตัวอักษรก็จะติดกันจนเกินความต้องการระยะเวลาที่ทำการศึกษานั้นจะอยู่ประมาณ 1 เทอมการศึกษา

“ตอนเปลี่ยนมาใช้เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้านะพี่ ตัวแป้นมันต่างจากเครื่องพิมพ์ดีดปกติ แล้วเวลากดน้ำหนักที่เป็นพิมพ์ดีดไฟฟ้าเสียงมันดังมาก เพราะเครื่องพิมพ์ดีดปกติมันจะต้องใช้แรงเยอะแต่พอเปลี่ยนมาใช้ไฟฟ้ามันก็ไม่เมื่อยดี แล้วเวลาที่พิมพ์ก็รู้สึกว่ามันจะพิมพ์ได้เร็วขึ้นกว่าเดิมด้วย” (สถาพร บุญอร่าม, สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2548)

ต่อจากนั้นก็จะให้นักศึกษาเรียนพิมพ์ดีดภาษาไทย ขั้นตอนการฝึกนั้นจะเหมือนกับการเรียนพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ คือจดจำตำแหน่งของตัวอักษรต่างๆอย่างแม่นยำก่อนว่าตัวไหนอยู่ตรงไหนและการวางนิ้วที่ถูกต้องตามภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 แสดงการวางนิ้วที่ปุ่มอักษรภาษาไทยแต่ละนิ้วที่ถูกต้องตามหลักของการเรียนพิมพ์ดีด

จากนั้นทำการฝึกพิมพ์ตัวอักษร ฟ ห ก ด ที่ ทา ส ว เพื่อฝึกความคล่องในการใช้แป้นพิมพ์ให้ถูกต้อง พอฝึกจนคล่องแล้วจึงเริ่มสลับอักษรเป็น

ด ด ด ด	ก ก ก ก	ห ห ห ห	ฟ ฟ ฟ ฟ
ดา ดา ดา	กา กา กา	หา หา หา	ฟา ฟา ฟา
คส คส คส	กส กส กส	หส หส หส	ฟส ฟส ฟส
ดว ดว ดว	กว กว กว	หว หว หว	ฟว ฟว ฟว
ด ก ห ฟ	ดา กา หา ฟา	คส กส หส ฟส	ดว กว หว ฟว

จนคล่องจากนั้นจึงเริ่มเรียนรู้แป้นพิมพ์อักษรตัวอื่นๆต่อ ซึ่งจะมีลักษณะการวางนิ้วแตกต่างกันไป จากนั้นก็จะฝึกพิมพ์เป็นรูปประโยคเพื่อให้เกิดความชำนาญ เนื่องจากนักศึกษาเป็นคนที่ตาบอดทำให้การวางนิ้วในแต่ละแป้นพิมพ์ดีดเป็นไปได้อย่างยากกว่าปกติ การเรียนในแต่ละขั้นของอักษรแต่ละตัวจะมีแบบฝึกหัดให้ทำเพื่อเพิ่มความชำนาญในการใช้เครื่องพิมพ์ดีด และจะมีการวัดผลเพื่อทดสอบความสามารถของนักศึกษา ตามหลักสูตรการเรียนการสอนพิมพ์ดีดภาษาไทยของคนตาดี

“พอเริ่มเรียนพิมพ์ดีดภาษาไทยมันยากกว่าเรียนพิมพ์อังกฤษตั้งเยอะ เพราะภาษาไทยตัวอักษรมันเยอะกว่าตั้งเยอะแล้วกว่าจะจำได้นะเกือบจะหมดเทอมอยู่แล้ว (พศกชม เพ็งพะเนา, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2548)

เมื่อนักศึกษามีความพร้อมในการใช้งานแป้นพิมพ์อักษรแต่ละตัวแล้ว จึงให้นักศึกษาลองเปลี่ยนเครื่องพิมพ์มาใช้เป็นเครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าแทน ช่วงนี้จะขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถของแต่ละบุคคลในการเรียนรู้ เพราะเครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าจะแตกต่างจากเครื่องพิมพ์ดีดทั่วไปตรงการลงน้ำหนักที่เป็นของแต่ละตัวอักษร ถ้ากดนานเกินไปตัวอักษรก็จะติดกันจนเกินความต้องการระยะเวลาที่ทำการศึกษานั้นจะอยู่ประมาณ 1 เทอมการศึกษา

1.2 เรียนรู้การใช้งานแป้นพิมพ์ดีดต่างๆจนคล่องแล้ว ก็จะมาเริ่มใช้เป็นคีย์บอร์ดของเครื่องคอมพิวเตอร์ ในช่วงนี้นักศึกษาต้องทำความเข้าใจเพิ่มเติมจากการเรียนรู้ปุ่มที่เพิ่มจากเครื่องพิมพ์ดีดคือปุ่ม Esc, ปุ่ม F1-F12, ปุ่ม Start Menu และปุ่มอื่นๆที่อยู่ข้างขวาของคีย์บอร์ด เป็นต้น

“การจำปุ่มพิมพ์ต่างๆ ให้แม่น ต้องอาศัยความรู้สึกระยะห่างแต่ละปุ่ม จะทำให้พิมพ์เร็วเหมือนคนตาดีไม่ได้หรอก แค่พิมพ์เร็วได้แค่ครั้งหนึ่งก็ดีแล้ว” (ปิยะ ชาติเกษม, สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2548)

เมื่อนักศึกษาจดจำตำแหน่งของปุ่มอักษรแต่ละตัวบนแป้นคีย์บอร์ดเป็นอย่างดี แล้วต่อไปอาจารย์จะให้นักศึกษา ได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการฟังเสียงการอ่านออกเสียงของแต่ละตัวอักษร จะต้องเปิดโปรแกรม JAWS เพื่อให้โปรแกรมอ่านหน้าจอสะกดอักษรเป็นภาษาอังกฤษ และเปิดโปรแกรมตาทิพย์ เพื่อให้โปรแกรมอ่านหน้าจอสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษรที่เป็นภาษาไทยได้ ระยะเวลาที่ทำการศึกษานั้นจะอยู่ประมาณ 1 เทอมการศึกษา

“อย่างตอนเปิดโปรแกรม JAWS แล้วฟังเสียงอักษรแต่ละตัวจนคุ้นแล้วเปลี่ยนมาใช้โปรแกรมตาทิพย์อ่านหน้าจอภาษาอังกฤษก็ได้ แต่สำเนียงที่อ่านจะเป็นคนสำเนียงฟังก่อนข้างยาก ถ้าเป็นภาษาไทยจะไม่มีปัญหาตรงนี้เพราะใช้โปรแกรมตาทิพย์ได้อย่างเดียวเท่านั้น” (พิม นาคขวัญ, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2548)

1.3 หลังจากที่นักศึกษาได้ทำการเรียนรู้สำเนียงของอักษรแต่ละตัวจากการใช้โปรแกรมอ่านหน้าจอทั้งภาษาไทย-อังกฤษ และปุ่มต่างๆบนคีย์บอร์ดนั้นอยู่ตำแหน่งไหนแล้ว จากนั้นจะมาเริ่มเรียนรู้การใช้งานคำสั่งพื้นฐานของโปรแกรม JAWS เพื่อสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้

อธิบายหลักการกดปุ่มใช้งานปุ่มคำสั่ง ALT + D คือการกดปุ่ม ALT ค้างเอาไว้แล้วก็กดปุ่ม D ตาม, การใช้งานปุ่มคำสั่ง CLT + HOME คือการกดปุ่ม CLT ค้างเอาไว้แล้วก็กดปุ่ม HOME ตาม แต่ถ้าเป็น INS + H ก็จะต้องกดปุ่ม 0 เป็นปุ่ม INS ค้างเอาไว้แล้วก็กดปุ่ม H (ในการใช้คำสั่ง JAWS แทนปุ่ม INSERT ที่อยู่ข้างกับปุ่ม HOME)

คำสั่งในการใช้งานบนอินเทอร์เน็ต ปุ่มที่จะต้องใช้

หลักในการทำงาน

ALT + D

เหมือนการเลื่อนลูกศรไปยังช่อง
Address เพื่อจะพิมพ์เว็บไซต์ที่ต้องการ
จะเข้าไปดู
{Select (move cursor to) the **Address**
bar}

ALT + I

ไปยัง Look In: เพื่อเลือกพื้นที่ที่จะ
บันทึก / เปิด ข้อมูล
{Select Hard disk to **Look In**}

ALT + RIGHT ARROW

เพื่อให้เปิดเว็บไซต์ที่อ่านแล้วหลังหน้า
นี้
{**Forward** to Next Page}

ALT + LEFT ARROW

เพื่อให้เปิดเว็บไซต์ที่อ่านแล้วก่อนหน้า
นี้
{**Back** to Previous Page}

ALT + F4

ออกจากโปรแกรมที่กำลังเปิดอยู่
{**Close** this Program}

ALT + TAB

เพื่อเลือกโปรแกรมบน windows ที่เปิด
ใช้งานอยู่
{**Select** Program On Windows}

UP ARROW

อ่านบรรทัดก่อนหน้านี้นี้
{Say the **Prior Line**}

DOWN ARROW	อ่านบรรทัดต่อไป {Say the Next Line }
LEFT ARROW	อ่านตัวอักษรก่อนหน้า {Say the Prior Character }
RIGHT ARROW	อ่านตัวอักษรถัดไป {Say the Next Character }
TAB	เพื่อให้โปรแกรมอ่านเฉพาะ Link ของ เว็บไซต์นั้น {Go to Links on Page}
PAGE UP	ความเร็วในการอ่านช้าลง { Decrease Voice Rate}
PAGE DOWN	ความเร็วในการอ่านเร็วขึ้น { Increase Voice Rate}
CTRL	หยุดการอ่านของโปรแกรมอ่าน หน้าจอ { Pause the screen reader}
CTRL + HOME	เพื่อกลับไปบรรทัดบนสุดของหน้าที่ กำลังอ่านอยู่ในตอนนั้น {Return to Top of Page }
INS + F5	ค้นหาเว็บใหม่ { Refresh the Screen}

INS + F8	ไปยังปุ่มเครื่องมือใน Internet Explorer {List Tool bar Buttons}
INS + F7	อ่านเฉพาะ links ที่มีอยู่ในหน้านั้นๆ {List All Links}
INS + T	อ่านเว็บไซต์ที่อยู่ในช่อง Address { Read the U.R.L. in the Address bar}
INS + H	อธิบายการทำงานของปุ่มอื่นๆ {Hot Keys}
R	ไปส่วนที่เป็นการทำเครื่องหมาย {Go To Part For Choose Symbol }
SPACE	เลือกในช่องที่ให้ทำเครื่องหมาย {Chooser}
F	ไปในช่องค้นหา {Go To Field}

ขั้นตอนทั้ง 3 ที่ได้อธิบายมานั้นเป็นขั้นตอนการเรียนรู้ของคนตาบอดที่ไม่เคยใช้งานคอมพิวเตอร์มาก่อน ในการเรียนการสอนของวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวงจะเริ่มสอนนักศึกษาในระดับ ปวช. ปีที่1 เป็นต้นไป เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตัวเอง

2. กลุ่มของคนตาบอดที่อยู่ในวัยทำงานจะมีขั้นตอนในการอบรมที่แตกต่างจากกลุ่มของคนตาบอดที่ยังอยู่ในวัยเรียน เพราะส่วนใหญ่จะมีความรู้เกี่ยวกับการใช้งานแป้นคีย์บอร์ดและการฟังเสียงของโปรแกรมอ่านหน้าจอมาเป็นอย่างดี

ในการอบรมจึงเริ่มต้นจากการใช้งานในคำสั่งของโปรแกรม JAWS โดยให้ผู้อบรมได้ใช้งานคำสั่งแต่คำสั่งตามที่วิทยากรอธิบายควบคู่กันไปโดยจะเริ่มจากการกดปุ่ม Start Menu หรือปุ่ม Windows + M เพื่อที่จะไปยัง Desktop แล้วหลังจากนั้นให้กดปุ่ม I เพื่อไปยัง Internet Explorer แล้วค่อยกด Enter เพื่อเข้าไปยัง Internet Explorer หรืออีกวิธีหนึ่งกดปุ่ม Start Menu + P ไปที่ Program แล้วกดปุ่ม I ไปยัง Internet Explorer แล้วค่อยกด Enter เพื่อเข้าไปยัง Internet Explorer

พอเข้า Internet Explorer ได้แล้วจากนั้นเราก็จะใช้ปุ่มลูกศรขึ้น ลง ซ้าย ขวา เพื่อให้โปรแกรมอ่านหน้าจออ่านข้อความที่ปรากฏ จากนั้นเราอาจจะกดปุ่ม CLT + HOME เพื่อให้โปรแกรมอ่านหน้าจออ่านอยู่ที่บรรทัดบนสุดของเว็บไซต์นั้น ถ้าเราอยากทราบว่าตอนนี้ Title Bar อยู่ที่ไหนให้กดปุ่ม INS + T จากนั้นก็จะให้กดลูกศรลง เพื่อให้อ่านแต่ละบรรทัดจะได้ยินคำว่า Links แล้วตามด้วยชื่อของ Links นั้น ตรงนี้ถ้าเราต้องการรู้ว่าเว็บไซต์นี้มีกี่ Links อะไรบ้างให้เรากดปุ่ม INS + F7 ก็จะมีรายชื่อของแต่ละ Links ขึ้นมาให้

ถ้าเราได้ยินคำว่า แบงก์ ในความหมายของโปรแกรมอ่านหน้าจอคือที่ว่าง หรือคำว่า กราฟิก ความหมายคือเป็นรูปภาพที่อยู่ในหน้าเว็บนั้น ในการเข้าเว็บไซต์จะประกอบด้วยคำหลายๆ คำระหว่างการอ่านของโปรแกรมอ่านหน้าจอ จึงจำเป็นที่จะต้องให้ผู้เข้าอบรมได้ทดลองใช้ด้วยตัวเองถึงจะออกว่าประกอบด้วยส่วนไหนบ้าง

“ในการอบรมแต่ละครั้งจะมีคนที่สามารถทำความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว กับคนจดจำคำสั่งในการใช้งานโปรแกรมอ่านหน้าจอไม่ค่อยได้ จนบางครั้งต้องคอยอธิบายซ้ำๆ ให้เขาทำความเข้าใจกับส่วนต่างๆ ของหน้าเว็บจนเกิดความเคยชินในการใช้งาน อย่างคำว่า Heading คือหัวเรื่องของเว็บนั้น โดยจะมีการแบ่งระดับความสำคัญเป็น 6 ระดับ เมื่อเรากดปุ่ม H โปรแกรมอ่านจอจะอ่านหัวเรื่องทั้งหมดที่มีอยู่ในเว็บทุกระดับความสำคัญ แต่ถ้าเราอยากให้มันเป็นระดับ 1-6 ก็ต้องกดที่ปุ่ม หมายเลข 1-6 ตามความต้องการ” (ไพรเวท สท้านสัตย์, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2548)

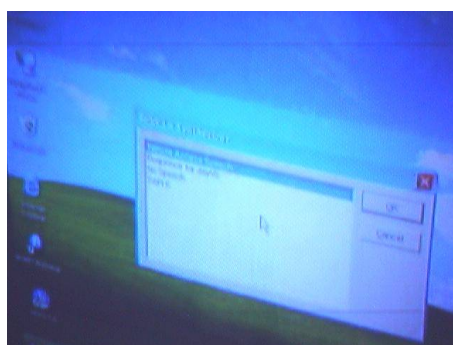
ขั้นตอนการอบรมของสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยที่ได้อธิบายมานี้ เป็นเพียงการอบรมอินเทอร์เน็ตเบื้องต้นของทางสมาคมฯ เพื่อให้บุคคลที่เข้าอบรมสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลข่าวสารหรือข้อมูลที่ต้องการจากเว็บไซต์ต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง

จากขั้นตอนการเรียนรู้ของกลุ่มคนตาบอดทั้งสองกลุ่มที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกันตั้งแต่พื้นฐานของความรู้เรื่องเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำให้ระยะเวลาในการเรียนรู้ของคนทั้งสองกลุ่มนั้นไม่เท่ากัน และลักษณะของการเรียนรู้การใช้งานคำสั่งของโปรแกรมอ่านหน้าจอ ถึงแม้จะมีการใช้งานของคำสั่งหลักที่เหมือนกันก็จริง แต่วิธีการเรียนตามหลักสูตรซึ่งกินเวลา 3-4 เดือน กับการอบรมเพียงไม่กี่อาทิตย์ถ้าผู้ที่เข้าอบรมไม่ได้เข้าใช้อินเทอร์เน็ตอย่างต่อเนื่องก็อาจจะใช้งานได้ไม่คล่องเหมือนกับการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน

วิธีการใช้งานอินเทอร์เน็ตของคนตาบอด

วิธีการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่จะอธิบายต่อไปนี้ จะต้องมีการติดตั้งลำโพงเพื่อฟังเสียงได้ มีการติดตั้งโปรแกรมอ่านหน้าจอทั้ง 2 อย่าง คือ โปรแกรม JAWS 5.0 ขึ้นไป และโปรแกรมตาทิพย์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถแปลงตัวอักษรได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และต้องมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว

เริ่มต้นกันตั้งแต่การเปิดปุ่ม Power ของ PC (เครื่องแต่ละเครื่องจะมีตำแหน่งละขนาดของปุ่ม Power แตกต่างกันไปแต่พวกเขาสามารถกดได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากใช้งานเครื่องเดิมเป็นประจำ) จากนั้นโปรแกรม Windows จะทำงานขึ้นมา (จะมีเสียงการเริ่มทำงานของ Windows) ตอนนี้เราก็มายู่ในส่วนที่เรียกว่า Desktop จากนั้นก็จะเริ่มการใช้งานโปรแกรมอ่านหน้าจอให้กดปุ่ม Start Menu + R จะเข้าไปยังโปรแกรม Run ของ Windows แล้วให้พิมพ์คำว่า JAWS7 แล้วกด Enter เพื่อเปิดโปรแกรมขึ้นมาใช้งาน และถ้าจะเปิดโปรแกรมตาทิพย์ก็ต้องกดปุ่ม CLT + INS + S จากนั้นก็จะขึ้นโปรแกรมที่วิเคราะห์เสียงมา 4 ตัว ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.3 แสดงตัวเลือกการใช้งานของโปรแกรมตาทิพย์บนหน้าจอคอมพิวเตอร์

ให้เราเลือกที่ SAPI5 ที่อยู่อันดับต่ำสุด จากนั้นก็สามารถอ่านได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งเสียงภาษาอังกฤษที่ได้สำเนียงจะต่างกับเสียงจากโปรแกรม JAWS

เวลาจะเข้า Internet Explorer ก็กดปุ่ม I แล้วกดปุ่ม Enter ก็เข้าได้แล้ว จากนั้นให้กดปุ่ม ALT + D

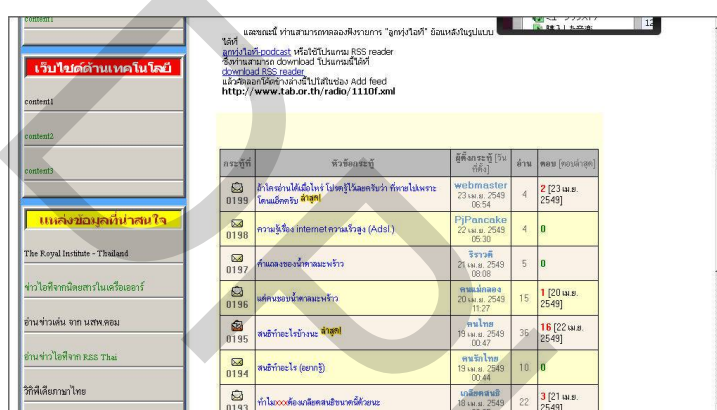
ภาพที่ 4.4 แสดงผลการใช้งานคำสั่ง ALT+D ของโปรแกรม JAWS เพื่อเปิดเว็บไซต์ที่ต้องการ

เพื่อไปยัง Address Bar เพื่อพิมพ์เว็บไซต์ที่ต้องการเช่น www.google.com พอกดปุ่ม Enter โปรแกรมจะทวนชื่อเว็บไซต์ที่เราเพิ่งพิมพ์ลงไป พอเครื่องคอมพิวเตอร์ทำการโหลดข้อมูลจะแจ้งเปอร์เซ็นต์ในการโหลดเป็นระยะๆเช่น 30 เปอร์เซ็นต์, 100 เปอร์เซ็นต์ หรือต้องการจะเช็คเองก็ให้กด INS + 3 ถ้าเครื่องโหลดข้อมูลเสร็จแล้วจะอ่านว่า Done เริ่มต้นการอ่านเว็บไซต์โดยกดปุ่ม CLT + HOME เพื่อไปยังบรรทัดบนสุดของเว็บไซต์ ถ้ากดปุ่ม DOWN ARROW จะอ่านลงมาทีละบรรทัดเจอ (Links รูปภาพ) (Links กลุ่มข่าว) (Links สารบบเว็บ) เป็นต้น แต่เว็บนี้เป็นเว็บ Search Engine เพื่อค้นหาข้อมูลต่างๆเราจึงจะต้องกรอกข้อมูลที่ต้องการค้นหาให้กดปุ่ม F จากนั้นโปรแกรมอ่านว่า (ค้นหาโดย google Edit) ให้กดปุ่ม Enter โปรแกรมอ่านว่า (for mode on) แล้วจึงพิมพ์คำที่ต้องการหาลงไปเช่นต้องการหาคำว่า วิทย์ พอพิมพ์เสร็จให้กดปุ่ม TAB โปรแกรมอ่านว่า (ค้นหาโดย google button ในความหมายคือเป็นปุ่มที่เขียนว่า ค้นหาโดย google) กดปุ่ม Enter เพื่อเริ่มการค้นหา (อ่านเปอร์เซ็นต์การโหลด)

พอได้ข้อมูลที่ต้องการค้นหาแล้วให้กดปุ่ม DOWN ARROW เพื่ออ่านข้อมูลที่ปรากฏบนหน้าจอ บรรทัดแรกจะเป็น Links (Links วิชยบนอินเทอร์เน็ต หรืออะไรก็ตาม นั่นคือคุณ

สามารถกดปุ่ม Enter เพื่อเข้าไปเว็บไซต์นั้นได้เลย) ถ้ากดปุ่ม DOWN ARROW อีกทีจะเป็นคำอธิบายสั้นๆของเว็บไซต์นั้นจะเรียกว่า Non Links ไม่สามารถกดปุ่ม Enter เพื่อเข้าเว็บไซต์ได้ ถ้าอยากจะดูเฉพาะ Links ก็กดปุ่ม INS +F7 จะมีเฉพาะ Links ให้อ่านแต่ปัญหาก็มีบางทีมันอ่านแต่อักษรไม่อ่านตัวสะกดข้างบนกับข้างล่าง เลขต้องเดาเอาเองว่ามันคือค่าอะไร

หรือถ้าเราอยากจะเข้าไปดูเว็บไซต์ที่ไม่ใช่ Search Engine พอเราเข้า Internet Explorer แล้วก็กดปุ่ม ALT + D เพื่อพิมพ์เว็บนั้นเลย เช่น www.tab.or.th/radio ในขณะที่โปรแกรมกำลังโหลดข้อมูลอยู่จะบอกจำนวนข้อมูลเป็นเปอร์เซ็นต์ให้ทราบ

เลขที่	ชื่อวิทยุ	ผู้ส่งสัญญาณ (วัน-เวลา)	จำนวน (ครั้ง/สัปดาห์)
0199	วิทยุชุมชน 100.5 FM วิทยุชุมชน 100.5 FM	พฤษภาคม 23 (พ.ค. 2549) 05:54	4 (23 พ.ค. 2549)
0198	วิทยุชุมชน 100.5 FM วิทยุชุมชน 100.5 FM	พฤษภาคม 22 (พ.ค. 2549) 05:30	4 0
0197	วิทยุชุมชน 100.5 FM วิทยุชุมชน 100.5 FM	พฤษภาคม 21 (พ.ค. 2549) 08:08	5 0
0196	วิทยุชุมชน 100.5 FM วิทยุชุมชน 100.5 FM	พฤษภาคม 20 (พ.ค. 2549) 11:27	15 (20 พ.ค. 2549)
0195	วิทยุชุมชน 100.5 FM วิทยุชุมชน 100.5 FM	พฤษภาคม 19 (พ.ค. 2549) 02:47	16 (22 พ.ค. 2549)
0194	วิทยุชุมชน 100.5 FM วิทยุชุมชน 100.5 FM	พฤษภาคม 18 (พ.ค. 2549) 02:44	10 0
0193	วิทยุชุมชน 100.5 FM วิทยุชุมชน 100.5 FM	พฤษภาคม 17 (พ.ค. 2549) 02:44	3 (21 พ.ค. 2549)

ภาพที่ 4.5 แสดงรูปหน้าเว็บไซต์ www.tab.or.th/radio ในขณะที่โปรแกรมอ่านหน้าจอกำลังทำงาน

พอโปรแกรมโหลดข้อมูลเสร็จก็จะบอกข้อมูลในเว็บนั้นๆ เช่น มี 35 Links 20 Heading เป็นต้น กดปุ่ม DOWN ARROW ไปเรื่อยๆก็จะเป็นพวก Heading Links จะมีรายละเอียดอธิบายสั้นๆ ว่า Heading นี้มีข้อมูลเกี่ยวกับอะไรบ้าง ต่อมาจะมีแต่ Links ถ้าอยากรู้ว่ามี Heading อย่างเดียวให้กดปุ่ม H หรือถ้าอยากไปดูที่ Frame ให้กดปุ่ม M และถ้าจะไปทีตารางให้กดปุ่ม T

ลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตก็จะแตกต่างกันออกไปอย่างสุปรานี ศรีสวัสดิ์

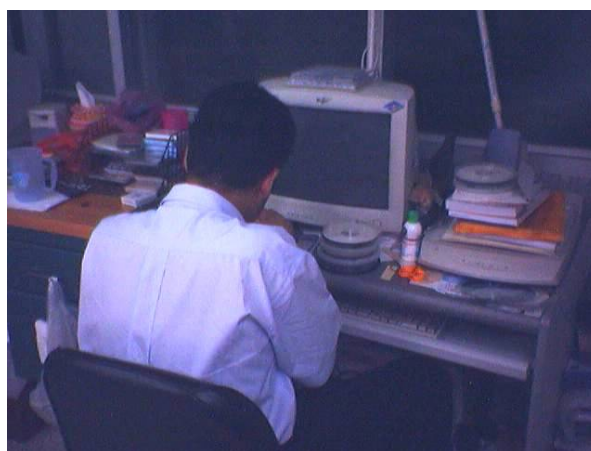
“เป็นคนที่ชอบที่เพิ่งใช้อินเทอร์เน็ตได้ประมาณ 1 ปี ลักษณะการใช้งานจะค่อยๆกดปุ่ม DOWN ARROW เพื่อค่อยฟัง Links และรายละเอียดของ Links โดยจะไม่ค่อยจะใช้ปุ่มคำสั่งอื่น

ในการดูข้อมูลของเว็บไซต์นั้น ระยะเวลาในการหาข้อมูลจึงจำเป็นจะต้องมากกว่าคนอื่น ๆ ที่ใช้มานานกว่า” (สุปราณี ศรีสวัสดิ์, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2548)

ส่วนคนทำงานที่ใช้อินเทอร์เน็ตมานานแล้วจะเลือกดูในส่วนที่เป็น Heading ก่อนแล้วจึงค่อยมาดู Links ที่เกี่ยวข้องเพื่อการหาข้อมูลที่เร็วขึ้นและที่สำคัญคนตาบอดที่อยู่ในวัยทำงานมักจะไม่ได้เปิดหน้าจอ Monitor ในการใช้งานซึ่งแตกต่างจากคนตาบอดที่อยู่ในวัยเรียนที่จะต้องเปิดหน้าจอ Monitor เอาไว้ระหว่างการทำงาน

ภาพที่ 4.6 แสดงลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตของคนตาบอดวัยเรียน

ภาพที่ 4.7 แสดงลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตของคนตาบอดวัยทำงาน

การมีปฏิสัมพันธ์กับอินเทอร์เน็ตของคนตาบอดนั้นแตกต่างจากคนตาดีทั่วไป เนื่องจากคนตาบอดจะเปรียบอินเทอร์เน็ตเหมือนห้องสมุดเคลื่อนที่ที่สามารถหาข้อมูลได้ทุกที่ ทุกเวลา จึงมีความต้องการใช้สูงกว่าคนตาดีบางคนที่ยังเข้าอินเทอร์เน็ตไม่เป็นด้วยซ้ำ การใช้งานก็มีแต่หาความบันเทิงเช่นเปิดดูสื่อลามกอนาจารมากกว่าการแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ในเมื่อพวกเขาสามารถที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตได้เห็นถึงประโยชน์และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวเอง จึงได้แนะนำเพื่อนหรือคนใกล้ชิดเกี่ยวกับข้อมูลของสถานที่ๆจัดอบรม รวมถึงข้อมูลอื่นๆที่จำเป็นในการใช้อินเทอร์เน็ตด้วยตัวเอง

กลุ่มคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไปจะมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตประมาณ 4-5 ชม.ต่อวัน จากการที่เขาไม่สามารถใช้สายตาในการอ่านข้อมูล จึงต้องรับข้อมูลทางเสียงเป็นการเสียเวลาในการหาข้อมูลแต่ละอย่าง นั้นไม่ได้หมายถึงการเสียโอกาสแต่เป็นการได้โอกาสที่จะทำเทียมกับคนตาดี ในการหาข้อมูลส่วนใหญ่จะใช้ Search Engine เพื่อพิมพ์คำที่ต้องการหาและทำการประมวลผลข้อมูลออกมา www.google.com จึงเป็นเว็บไซต์ที่พวกเขานิยมใช้กันมากที่สุด ถ้าเป็นเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลข่าวสารโดยตรงจะขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล

ในกรณีที่เกิดความผิดพลาดขึ้นกับเครื่องเกี่ยวกับโปรแกรม (Software) หรือ ตัวเครื่อง (Hardware) กลุ่มคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไปจะทำการแก้ไขเบื้องต้นไม่ว่าจะเป็นการลงโปรแกรมใหม่ การอัปเดต รวมไปถึงการถอด-เปลี่ยนอุปกรณ์ที่เสียหายออกและนำชิ้นใหม่มาใส่แทนด้วยตัวเอง ซึ่งถ้าเป็นกลุ่มคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 3 ปี จะไม่สามารถหรือไม่กล้าที่ลงมือทำด้วยตัวเอง เพราะกลัวความผิดพลาดที่อาจจะทำให้เกิดความเสียหายมากกว่าที่เป็นอยู่เดิมได้

อุปสรรคที่สำคัญไม่ได้เกี่ยวกับการที่โปรแกรมอ่านหน้าจอใช้ไม่ได้หรือตัวเครื่องคอมพิวเตอร์มีปัญหาจนทำให้เข้าอินเทอร์เน็ตไม่ได้โดยตรง iva คนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็น จะเข้าไปหาข้อมูลที่ต้องการจากเว็บไซต์ไหนก็ได้ แต่เป็นเพราะตัวเว็บไซต์เองจากการที่ไม่รับผิดชอบของคนเขียนเว็บไซต์และเจ้าของเว็บที่ไม่คำนึงถึง Web Accessibility อย่างเว็บไซต์ของเมืองนอกเขาจะกำหนดมาตรฐานการเขียนเว็บไซต์ ถ้าเจ้าของเว็บไซต์ไม่ทำตามมาตรฐานที่กำหนด ก็ไม่สามารถเปิดใช้ได้ตามต้องการ จุดนี้เองที่ประเทศไทยยังไม่ได้มีการบังคับใช้ข้อบังคับต่างๆที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก เพื่อรักษาความเท่าเทียมกันระหว่างคนตาดีกับคนตาบอด

ปัญหานาวิจัย 3 วิถีชีวิตของคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นอย่างไร มีทักษะเกี่ยวกับสิทธิของคนตาบอดอย่างไร เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่ และมีการปรับตัวเองอย่างไร

ผู้วิจัยขอเริ่มด้วยทักษะคติโดยรวมของกลุ่มคนตาบอด

ทักษะคติของกลุ่มคนตาบอดที่มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต กับคนตาบอดทั่วไปที่มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต

คนตาบอดที่มีโอกาสได้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ มองคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตว่าเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เราสามารถเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างได้เหมือนกับคนตาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น คนที่ใช้ในส่วนใหญ่มักจะมีโอกาสในการทำงานที่ดีกว่า ไม่ต้องคอยพึ่งพาคนอื่นในการรับข้อมูลข่าวสารตลอดเวลา และอยากให้มีคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเพิ่มมากขึ้นเรื่อย

ถ้าพวกเขารู้จักใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้จากอินเทอร์เน็ต ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้ในการทำงานด้วยจะเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหม่เลยทีเดียว

ทักษะคติของกลุ่มคนตาบอดที่มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต กับคนตาบอดทั่วไปที่ไม่มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต

คนตาบอดที่มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่มองคนตาบอดทั่วไปที่ไม่มีโอกาสได้ใช้อินเทอร์เน็ตนั้น แบ่งเป็น 2 กรณีคือ

กรณีที่ 1 มีความพร้อมในด้านการเงิน โอกาสที่จะสามารถเข้าอบรม และการทำงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารต่างๆ อย่างนี้น่าเสียดายโอกาสที่จะได้ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตแทน ไม่มีความพยายามที่จะเรียนรู้ เพราะเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่มิประโยชน์มากๆ รัฐบาลน่าจะส่งเสริมให้คนตาบอดทุกคนได้รับการอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต

กรณีที่ 2 ไม่มีความพร้อมในด้านการเงิน การใช้ชีวิต และลักษณะการงานที่ไม่เกี่ยวข้อง ในกรณีนี้พวกเขาไม่เคยคิดดูถูกหรือว่ามองในแง่ลบเลย แต่กลับอยากจะทำให้พวกเขาได้มีโอกาสใน

การเรียนรู้ หรือฝึกอบรมการใช้งานเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมากขึ้น เพราะมันสามารถทำให้วิถีชีวิตของเขานั้นเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นถ้ามีความรู้มากขึ้นก็สามารถได้งานที่ดีขึ้นกว่าเดิม

“คนที่ไม่ได้ใช้รู้สึกว่าแบ่งกันคนละชั้นทางด้านความรู้ และค้อยกว่า” (ธรรม จตุณาม, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2548)

แต่ยังมีบางคนที่มองคนตาบอดที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตว่าค้อยกว่าและแตกต่างจากพวกเขา ในด้านความรู้เพราะการใช้อินเทอร์เน็ต จะต้องรู้ทักษะการใช้งานเป็นคีย์บอร์ดและคำสั่งพื้นฐานต่างๆของโปรแกรมที่เกี่ยวข้องรวมไปถึงจะต้องมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษพอสมควร

สิทธิของคนตาบอด

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับสิทธิความเท่าเทียมกันระหว่างคนตาบอดกับคนตาดี คนตาบอดส่วนใหญ่แล้วคิดว่าสิทธิความเสมอภาคนั้นยังไม่เท่าเทียมกัน อย่างเช่นสิทธิขั้นพื้นฐานทางด้านสาธาณูปโภค เช่น 1.รถประจำทางไม่ยอมจอดตามป้ายรถเมล์ที่กำหนดไว้ 2.ไม่ทำสัญลักษณ์หรือความแตกต่างตรงทางเดินเท้าของคนตาบอดให้ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน 3. ความเท่าเทียมกันทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เช่น ยังไม่มีหนังสือเรียนที่เป็นอักษรเบลล์อย่างเพียงพอ เพราะคนตาบอดที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตยังคงต้องพึ่งหนังสือที่เป็นอักษรเบลล์อย่างมาก, หนังสือเสียงก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการ 4.การบังคับใช้มาตรฐานในการเขียนเว็บไซต์ (Web Accessibility) การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเว็บไซต์ส่วนมากยังไม่สามารถรับรู้ข้อมูลที่มีอยู่ในเว็บไซต์ได้ทั้งหมดทำให้คนตาบอดได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ครบถ้วน และสิทธิในด้านอื่นๆอีกที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวันก็ยังไม่มีความเท่าเทียมกัน

“เราพยายามคิดว่าเท่าเทียม ยังมีข้อจำกัดสิทธิ เช่น การทำบัตรประชาชนก็ไม่ยอมให้ทำ บอกว่าตาบอดจะทำไปทำไม ทางหน่วยงานไม่มีการให้ข้อมูลที่ทั่วถึงจากระดับสูงถึงระดับล่าง การทำบัตร ATM ก็เหมือนกัน บางธนาคารก็ไม่ให้ทำ” (จตุพร หนูท่าทอง, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2548)

แต่เมื่อถามในอีกแง่มุมหนึ่งเกี่ยวกับการมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ ในการดำรงชีวิตเหมือนกับในต่างประเทศคำนึงถึงสิทธิเหล่านี้ เอกรัตน์ พรหมชาติ ได้ให้ความคิดเห็นว่า

“ถ้าเป็นเหมือนต่างประเทศที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย และเพียงพอกับความ ต้องการ แต่ไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่มีน้ำใจไมตรีให้กัน เทียบกับประเทศไทยที่เป็นอยู่ตอนนี้ ผมขออยู่อย่างนี้ดีกว่า” (เอกรัตน์ พรหมชาติ, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2548)

แม้ว่าประเทศของเราจะยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ สิทธิของคนพิการยังไม่เท่าเทียมกับคนตาดี แต่วัฒนธรรมที่ดีและความมีน้ำใจที่ปลูกฝังกันมาช้านาน ก็ยังมีความสำคัญมากกว่าวัตถุ

“ถ้าเรียนจบแล้วยังมองไม่เห็นอนาคตเลย เพราะเดี๋ยวนี้อาชีพของคนตาบอดถูกบีบให้ น้อยลงทุกที อาชีพขายล็อตเตอรี่ พนักงานรับโทรศัพท์ และอาชีพนวด เดี่ยวนี้เจอคนตาดีแย่งอาชีพ ไปหมดแล้ว ปกติเคยขายล็อตเตอรี่ธรรมดาอยู่คนตาดีไม่ได้เลย เดี่ยวนี้จะออกห่วยออนไลน์อีก และอาชีพนวดก็มีแต่คนตาดีเยอะไปหมดไม่ก็ไปเข้าสปาแทน อย่างเรื่องการช่วยเหลือคนตาบอด เจอคนใจดีที่อยากจะช่วยแต่ช่วยไม่ถูกวิธี ก็เป็นเพราะไม่มีการให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับประชาชน” (กฤษดา รักเมือง, สัมภาษณ์, 4 กรกฎาคม 2548)

และเห็นด้วยถ้าจะมีการเรียกร้องสิทธิของคนตาบอด เพื่อให้คนที่ทำหน้าที่รับผิดชอบใน ส่วนนี้ได้รู้ว่าคนตาบอดยังต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้ด้วย ตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่นมากนัก แต่ในการเรียกร้องนี้จะต้องไม่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทาง ธุรกิจของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และไม่ควรรีกร้องเกินความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตหรือสิทธิขั้น พื้นฐานที่ควรจะได้รับ ทั้งนี้ทั้งนั้นในการเรียกร้องจะต้องไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนทั้งทางตรงและ ทางอ้อม

“ถ้าเราไม่มีการเคลื่อนไหวสังคมจะรู้ไหมว่าเราต้องการอะไร ถ้าคุณหิวแล้วไม่บอกคน อื่นก็ไม่รู้ว่าหิว จริงอยู่เราไม่สามารถเปลี่ยนสังคมได้ทันที แต่การทำให้คนอื่นรับรู้ความต้องการ อาจจะนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ ไม่งั้นคงไม่มีการพัฒนามาจนทุกวันนี้” (พงษ์ ตรีวิธสุวรรณ, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2548)

วิถีชีวิตของคนตาบอด

เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกคนตาบอดมา 6 ท่าน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 4 ท่าน และกลุ่มคนตาบอดที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 2 ท่าน มาเป็นกรณีศึกษา ปรากฏผลดังต่อไปนี้

Case 1 (กิตติพงศ์ สุทธิ)

นายกิตติพงศ์ สุทธิ เป็นผู้พิการทางสายตาลักษณะความพิการตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด อายุ 39 ปี ปัจจุบันสถานะภาพสมรสแล้ว อาศัยอยู่กับครอบครัวทั้งหมด 4 คน มีบุตร 2 คน บุตรชายคนโต 12 ขวบ เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บุตรสาวคนเล็กอายุ 9 ขวบ เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนภรรยาและบุตรเป็นคนตาดีทั้งหมด นายกิตติพงศ์จบการศึกษาระดับปริญญาโท คณะสังคมสงเคราะห์ สาขาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัย และพัฒนาอยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

ก่อนใช้อินเทอร์เน็ต – นายกิตติพงศ์ได้ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป คือ ตื่นนอนตั้งแต่ตอนเช้าเวลาประมาณ 4.30 น.เป็นประจำแล้วก็ทำกิจวัตรประจำวันส่วนตัวเหมือนคนทั่วไป ก่อนจะได้เวลาออกมาทำงานโดยปกติแล้วภรรยาของเขาจะเป็นคนขับรถมาส่งที่สมาคมฯ ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 45-50 นาทีในการเดินทางบนท้องถนนในกรุงเทพฯ แต่เวลาเช้างานตามปกตินั้นเวลา 8.30 น. ซึ่งเขาจะเป็นคนที่ชอบเผื่อเวลาในการทำงานมาก เพราะติดนิสัยที่จะต้องมาก่อนคนอื่นและรู้ว่าการที่มาก่อนคนอื่นจะได้เปรียบ คือ ได้ทำงานและได้คิดที่เตรียมงานก่อนที่จะเริ่มงานจริง พอมาถึงจะนั่งดูตารางงานก่อนเลยว่าวันนี้งานของเขานั้นมีปัญหาอะไรบ้างที่จะต้องเตรียมรับมือ หรือว่าจะต้องออกไปประชุมติดต่องานข้างนอกหรือไม่ แต่ถ้าวันนั้นไม่มีธุระที่จะต้องประชุมหรือออกไปข้างนอก เขาก็จะเริ่มทำงานที่ค้างค้างอยู่ให้เสร็จไป ซึ่งส่วนใหญ่แล้วงานที่จะต้องอาศัยการเรียนรู้ความเป็นไปจากสิ่งรอบข้างนั่นเอง มันลำบากที่เขาจะสามารถทำงานประเภทนี้ได้ เพราะการทำงานหน้านี้ นอกจากจะมีอุปสรรคเกี่ยวกับเรื่องของสายตาแล้ว ยังมีเรื่องของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ไม่อำนวยความสะดวกในการทำงานด้วย หลังจากที่เริ่มทำงานไปได้สักพักจนถึงเวลาประมาณ 12.00 น. ก็ถึงเวลาพักเที่ยงซึ่งจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการพูดคุยกับเพื่อนๆ ในที่ทำงาน ถึงแม้ว่าเขาจะมีความผิดปกติทางสายตา แต่เรื่องมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานนั้นเพื่อนทุกคนก็มีความเห็นตรงกันว่าเขา

นั่นเป็นคนที่ดีและน่าคบมากกว่าคนทั่วไป บทสนทนาในโต๊ะอาหารนั้นนอกจากจะคุยเรื่องงานเป็นหลักแล้วก็จะมีการเรื่องชีวิตส่วนตัวของแต่ละคนมาสนทนากันอย่างสนุกสนาน เขาเป็นคนที่สนุกสนานร่าเริง เข้าใจและยอมรับกับทุกเรื่องที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งมันไม่ใช่เรื่องที่แปลกเลยที่ว่าทำไมเพื่อนๆ ถึงรักเขาได้ง่าย หลังจากพักเที่ยงก็จะเริ่มกลับไปทำงานต่อ งานในช่วงบ่ายนั้นจะเป็นงานที่ค่อนข้างน่าเบื่อเพราะว่างานส่วนใหญ่จะถูกทำให้เสร็จก่อนที่จะเขาจะพักเที่ยง และเวลาในช่วงบ่ายของเขาก็จะเป็นการอ่านหนังสือ หรือฟังรายการข่าวสารจากทางวิทยุเพื่อจะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารประจำวันเพิ่มเติม เพื่อประยุกต์ใช้ในการทำงาน พอถึงเวลา 17.30 น. ก็จะเป็นเวลาที่เลิกงานทุกคนก็จะพากันกลับบ้านเพื่ออยู่กับครอบครัว แต่นายกิตติพงศ์เองก็จะใช้เวลาที่มีให้คุ้มค่าง่ายกว่าคนอื่น คือ เขาก็ต้องนั่งทำงานและเตรียมงานให้เสร็จสำหรับในวันพรุ่งนี้ แล้วหลังจากนั้นเขาก็จะรอให้ภรรยามารับที่สมาคมฯ เวลาประมาณ 19.00 น. แล้วกลับบ้าน ส่วนชีวิตครอบครัวของเขาก็ทำได้อย่างไม่บกพร่อง พอมาถึงบ้านเขาก็จะสวมบทบาทความเป็นพ่อนั่งคุยกับลูกๆ ของเขาเกี่ยวกับในเรื่องการเรียนของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไรบ้างมีปัญหาอะไรบ้าง ถ้ามีก็จะสอนและให้แง่คิดกับลูกๆ ว่าควรทำตัวและรับมือกับปัญหานั้นๆ อย่างไร บางทีก็จะฟังรายการข่าวสารบ้านเมืองเพื่อความบันเทิงแล้วค่อยพักผ่อนเวลาประมาณ 22.00-23.00 น. ซึ่งก็จะเป็นกิจวัตรประจำวันของเขาอย่างนี้เรื่อยไปในวันจันทร์-วันศุกร์สำหรับการทำงานในสมาคมฯ ส่วนในวันเสาร์และอาทิตย์นายกิตติพงศ์เองก็จะใช้เวลากับครอบครัวอย่างเต็มที่และถือเป็นการพักผ่อนของเขาไปในตัวด้วย

หลังใช้อินเทอร์เน็ต – เมื่อมีสิ่งอำนวยความสะดวกเข้ามาช่วยเหลือให้นายกิตติพงศ์ได้ทำงานง่ายขึ้นชีวิตของเขาก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างเช่นทุกวันเขาต้องตื่นตั้งแต่ 4.30 น. เพื่อเข้าไปเตรียมงานแต่ปัจจุบันเมื่อมีอินเทอร์เน็ตเข้ามาเขาก็ไม่ต้องเร่งรีบที่จะตื่นในเวลานั้นอีกแล้ว ซึ่งเขาก็สามารถที่จะใช้มันทำงานได้อย่างรวดเร็วขึ้นและง่ายกว่าไม่มีอินเทอร์เน็ต ส่วนในเรื่องกิจวัตรประจำวันของเขาเองนั้นก็ยังคงเป็นปกติเหมือนเดิม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ต้องขับรถมาส่งที่สมาคมฯ ในทุกเช้า เมื่ออินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในการทำงาน เขาก็จะเริ่มจากการเปิดใช้มันเพื่อฟังข่าวข้อมูลข่าวสารทั่วไปจาก www.bbc.co.uk ซึ่งจะมีข้อมูลเก็บอยู่ในลักษณะข้อมูลที่เป็นเสียง มันทำให้เขาสามารถได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสารคดีต่างๆ ที่น่าสนใจ และยังทำให้เขาเองได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการวิจัยและพัฒนาสมาคมฯ เพื่อให้เกิดประโยชน์ เพราะเว็บนี้มีข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจมากมายล้วนแล้วแต่จะเป็นประโยชน์ให้กับบุคคลที่มีความผิดปกติทางสายตาเป็นอย่างมาก หรือแม้กระทั่งถ้าเขาเกิดความสนใจในเรื่องของบุคคลที่มีความผิดปกติทางสายตาที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ เขาก็สามารถเข้าไปในเว็บ www.google.co.th เพื่อดูประวัติและข้อมูลของบุคคลเหล่านั้นได้อย่างง่าย ซึ่งมันทำให้เขาสามารถนำข้อมูลพวกนั้นมาประยุกต์ใช้เกี่ยวกับงานวิจัยของเขาต่อไป ส่วนถ้าต้องการ

รับรู้ข้อมูลความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่อัปเดต และรวดเร็วของคนตาบอดนั้นจะต้องเข้าไปที่เว็บ www.abledata.com ซึ่งข้อมูลในเว็บไซค์นี้จะมีประโยชน์ต่อเขาและคนตาบอดคนอื่นเป็นอย่างมากในอนาคต แกรมยังทำให้ไม่ตกยุคสมัยและสามารถสั่งซื้ออุปกรณ์เหล่านั้นมาใช้ในสมาคมฯได้อีกด้วย เพราะเขาคิดเสมอว่าเขาเกิดมาบกพร่องทางสายตาแล้วก็จะใช้ความสามารถที่มีให้ได้เทียบเท่ากับคนตาดีที่สามารถอยู่ในสังคมได้ โดยไม่เป็นการให้กับสังคม ส่วนถ้าเขาต้องการรับรู้ความเคลื่อนไหวขององค์กรที่เกี่ยวกับคนตาบอดก็จะเข้าไปที่เว็บ www.rmib.org.uk เป็นเว็บไซค์เกี่ยวกับองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือคนตาบอดของประเทศไทย และยังเป็นศูนย์กลางที่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงการส่งอีเมลให้กับเพื่อนๆที่ทำงานในสาขาเดียวกันในต่างประเทศเกี่ยวกับผลงานการวิจัยใหม่ๆของแต่ละประเทศ เพราะจุดนี้เองที่เขาสามารถรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง และแต่ละประเทศนั้นมีวิธีการแก้ไขปัญหามาอย่างไรบ้าง แกรมยังสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้อีกด้วย เพราะอินเทอร์เน็ตนี้เองที่ทำให้เขาคิดว่ามันเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้เขาได้รับรู้ข่าวสารความเป็นไปต่างๆของโลกที่ทันสมัยและเปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา และอินเทอร์เน็ตยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เขาสามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วขึ้นเมื่อเทียบกับการอ่านหนังสือ แกรมยังทำให้มีเวลาที่เหลือที่จะสามารถฟังวิทยุเพื่อคลายเครียดหรือทำงานอย่างอื่นได้อีก นับว่าการมีอินเทอร์เน็ตในสมาคมฯเป็นการแบ่งเบาภาระในการรับรู้และค้นหาข้อมูลให้มันง่ายขึ้นและเกิดประโยชน์มากที่สุด ในเรื่องของครอบครัว ข้อมูลที่ได้จากอินเทอร์เน็ตก็ยังเป็นเรื่องที่สามารถนำมาเป็นบทสนทนาให้เขาและลูกๆได้พูดคุยกันในช่วงเวลาที่เดินทางกลับบ้านอีกด้วย ในเรื่องของ การเรียนของลูกๆเขาก็ยังคงมีเวลาที่จะให้ความสำคัญเหมือนเดิมที่จะมานั่งพูดคุยว่ามีปัญหาอะไรบ้าง ส่วนเวลาที่เหลืออยู่ เขาก็มีเวลาที่พักผ่อนอยู่กับการฟังรายการวิทยุซึ่งเป็นกิจวัตรที่เขาทำเหมือนเดิม แต่ปกติแล้วนายกิตติพงศ์จะไม่เอาเรื่องของการงานมาทำที่บ้าน เพราะเขาคิดว่างานก็เรื่องที่ต้องอยู่ที่บ้านก็ต้องเป็นเรื่องของครอบครัวเสมอ แต่ถ้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์ที่เขาต้องมีการประชุมที่ต่างจังหวัด ก็จะหาเวลาที่มีให้กับครอบครัวไปบ้าง ซึ่งมันก็เป็นปัญหาที่เขาพยายามที่จะทำให้ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการงานในสมาคมฯหรือเป็นเรื่องของครอบครัวนั้นให้สมบูรณ์ที่สุด

ตั้งแต่ที่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เปรียบเสมือนห้องสมุดเคลื่อนที่ ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยนั้นทำให้เกิดความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มากขึ้น หรือแม้แต่คนรอบตัวด้วยเช่นกัน ทำให้มีเรื่องที่จะพูดคุยและคอยสอนลูกๆของเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน เพื่อนฝูงในที่ทำงานหรือในสายงานที่เกี่ยวข้องมีเพิ่มมากขึ้นเพราะต้องคอยแลกเปลี่ยนความรู้ คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่

เป็นประจำ ในเรื่องของงานที่ทำให้เขามีเวลาว่างมากขึ้น เพราะใช้เวลาในการค้นหาข้อมูลที่น้อยลง มีข้อมูลที่จะใช้ประชุมหรือสัมมนามากมาย

Case 2 (ไพรเวท สทานสัตย์)

นายไพรเวท สทานสัตย์ เป็นผู้พิการทางสายตาลักษณะความพิการตาบอดสนิททั้ง 2 ข้างตั้งแต่กำเนิด อายุ 25 ปี สถานะภาพโสด อาศัยอยู่กับน้ำ 2 คนที่บ้าน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่โครงการวิทยุบนอินเทอร์เน็ตอยู่ที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

ก่อนใช้อินเทอร์เน็ต – ช่วงนั้นนายไพรเวท สทานสัตย์ ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมปลาย ที่โรงเรียนสอนคนตาบอด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอนเช้าเขาก็ต้องตื่นนอนตั้งแต่เช้าเพราะระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนค่อนข้างที่จะไกลต้องเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ซึ่งพ่อของเขาจะต้องไปส่งที่โรงเรียนทุกวัน หลังจากนั้นพ่อก็จะขับรถไปทำงาน พอเวลา 8.00 น. จะเป็นเวลาเข้าเรียนตามปกติซึ่งเขาก่อนข้างที่จะไม่ค่อยได้สนใจในการเรียนมากนัก เพราะเขาจะสนใจในเรื่องของกิจกรรมกับเพื่อนๆ มากกว่า ส่วนเรื่องของทางครอบครัวทางบ้านก็ไม่ค่อยที่จะบังคับเขามากนัก ทำให้เขาเป็นคนมีอิสระมากกว่าเด็กคนอื่น หลังจากนั้นเขาก็เริ่มที่จะอยู่กับเพื่อนๆ และให้ความสำคัญกับเรื่องกิจกรรมของทางโรงเรียน

หลังใช้อินเทอร์เน็ต – พ่อได้เข้ามาหาวิทยาลัย นายไพรเวท สทานสัตย์ก็เริ่มที่จะต้องใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนมากขึ้น ซึ่งเขาก็ใช้มันได้อย่างดีเทียบกับคนตาดีทั่วไปในช่วงที่เรียน นั้นเป็นการเริ่มต้นที่ทำให้เขาสนใจในอินเทอร์เน็ตมากขึ้น เพราะว่าการที่เขาใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ช่วยย่นระยะเวลาในการหาข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของเขา และอินเทอร์เน็ตก็มีประโยชน์ในการทำให้อ่านเปิดโลกทัศน์ในการรับรู้ความเป็นไปเกี่ยวกับสภาพสังคมในปัจจุบันได้อย่างรวดเร็ว เพราะทุกอย่างที่อยากรู้เขาก็สามารถค้นหาได้ที่อินเทอร์เน็ต หรืออยากติดต่อพูดคุยกับเพื่อนก็ทำได้ง่ายเหมือนว่าโลกนี้ของเขาแทนที่จะมีแต่ความมืดมิดกลับสว่างไสวขึ้น และไม่คิดว่าความผิดปกติของเขาจะเป็นปัญหาอีกต่อไป เพื่อนๆ ก็ให้ความใกล้ชิดมากขึ้นเพราะไม่ต้องคอยให้เพื่อนช่วยหรือเป็นตัวถ่วงอีกต่อไป หลังจากใช้อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในการทำงานของชีวิตทำให้เขาจะต้องเป็นคนที่จะต้องให้ความสนใจและตั้งใจอย่างมากที่จะใช้อินเทอร์เน็ตให้เป็น เพราะอินเทอร์เน็ตเรียกได้ว่าเป็นเพื่อนร่วมงานของเขาเลยก็ได้ ตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าเวลาประมาณ 4.00 น. ก็ทำกิจวัตรประจำวันส่วนตัว

เสร็จประมาณ 5.30 น. เมื่อมาถึงที่สมาคมฯ ประมาณไม่เกิน 7.30 น. เขาก็จะเริ่มเคลียร์งานที่จะต้องทำในวันนั้น หาข่าวเข้ารับประทาน แล้วเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์เข้าอินเทอร์เน็ตเพื่อเช็ค e-mail เข้าเว็บไซต์เพื่อดูสิ่งที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการทำงานหรือว่าความสนใจส่วนตัว อย่างเช่น ฟังวิทยุออนไลน์ หากความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจบนอินเทอร์เน็ต หรือข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการรายการวิทยุ ก็จะเข้าไปค้นหาที่เว็บ www.google.co.th เพื่อจะได้นำมาบอกกล่าวพูดคุยกับผู้ฟังในรายการวิทยุของเขา ส่วนเว็บ www.mcot.net ก็จะเข้าไปอ่านข้อมูลข่าวสารบ้างแล้วแต่จะวัน เพื่อเขาจะได้นำมากระจายข่าวสารให้ผู้คนที่ไปได้รับรู้เกี่ยวกับความเป็นไป เพราะงานของเขา คือ การที่เวลาวิทยุจะออกอากาศต้องคอยเปิดโปรแกรมที่เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อส่งเสียงขึ้นไปบนอินเทอร์เน็ต ตรวจสอบเช็คข้อมูลทางสถิติว่าช่วงเวลาไหนมีผู้ฟังในรายการมาฟังเท่าไร เช็คเว็บบอร์ดของวิทยุว่ามีคนมาตั้งคำถามอะไรบ้างแล้วก็ตอบคำถามนั้น และต้องคอยสังเกตถึงความเปลี่ยนแปลงของผู้ฟังในรายการ อัปเดตข่าวสารของสมาคมฯ ที่เกี่ยวข้องกับรายการ เพื่อเอาขึ้นในหน้าวิทยุ หากเกี่ยวกับรายการวิทยุออนไลน์หรือทีวีออนไลน์ที่มีอยู่มาใส่ในเว็บเพื่อทำเป็น link ให้คนตาบอดที่เข้ามาใช้ได้สะดวกที่เว็บ www.tab.or.th/radio เพราะว่าเป็นสิ่งที่เขาต้องทำเพื่อให้ผู้พิการทางสายตามีโอกาสที่จะได้ร่วมแสดงให้ความคิดเห็น และรับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในสังคมจะได้เกิดความเท่าเทียมกัน กว่าจะเลิกจากการทำงานประมาณ 18.00 น. เขาจะถึงบ้านประมาณเวลา 20.00 น. ทานข้าวเย็นกับน้ำแล้วก็นั่งคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการเมือง สังคม เรื่องที่ทำงาน หรือเรื่องที่กำลังเป็นข่าว น่าสนใจในขณะนั้น เพราะการที่ได้เข้าไปใช้อินเทอร์เน็ตทำให้เขาได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้เหมือนคนปกติ เลยทำให้เรื่องที่พูดคุยกับน้ำของเขาเป็นเรื่องเดียวกันได้อย่างง่ายและไม่ถือว่าตัวเองเป็นความผิดปกติที่ไม่น่าเป็นห่วงเลยสำหรับน้ำของเขา และยังสามารถแลกเปลี่ยนทัศนคติข้อมูลกันได้ง่ายกับน้ำ ช่วยให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดีขึ้นกว่าเดิม หรือบางทีก็คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อน้ำของเขา เพราะว่าในเวลาที่มีคอมพิวเตอร์ที่ออฟฟิศของน้ำเสีย เขาจะเป็นคนที่ให้ความช่วยเหลือโดยการใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลให้กับน้ำของเขาอีกด้วย

ตั้งแต่เขาได้รู้จักการใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเรียนมหาวิทยาลัยจากเด็กตาบอด ที่ต้องพึ่งคนอื่นในการหาข้อมูล แต่เดี๋ยวนี้สามารถหาข้อมูลอะไรก็ได้ด้วยตัวเองที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต ทำให้มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้นเพราะการที่เขาสามารถช่วยตัวเองและยังช่วยคนอื่นได้ด้วย ความสัมพันธ์ในครอบครัวกับน้ำก็ยังใกล้ชิดกันมากขึ้นสามารถแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน ได้มากกว่าแต่ก่อน ถ้าเป็นเรื่องของงานอินเทอร์เน็ตทำให้เขามีงานประจำที่มั่นคงและยังให้ข้อมูลข่าวสาร ความบันเทิงกับคนตาบอดด้วยตนเอง

Case 3 (ธรรม จตุнам)

อาจารย์ธรรม จตุนาม เป็นผู้พิการทางสายตาลักษณะความพิการตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่กำเนิด อายุ 36 ปี ปัจจุบันสถานะภาพสมรสแล้ว ยังไม่มีบุตร อาศัยอยู่กับครอบครัวทั้งหมด 2 คนกับภรรยาที่เป็นคนตาดี อาจารย์ธรรม จตุนาม จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขางานบริการ ฟันฟูสมรรถภาพคนพิการมหาวิทยาลัยมหิดล และปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา

ก่อนใช้อินเทอร์เน็ต - ในชีวิตของอาจารย์ธรรมก่อนที่จะมีอินเทอร์เน็ตใช้นั้น เขาค่อนข้างที่จะลำบากมากกว่าคนอื่นตรงที่เขาต้องเรียนหนังสือไปและทำงานไปด้วย เพื่อจุนเจือเลี้ยงชีวิตตัวเอง ทำให้ค่อนข้างที่จะเหนื่อยและมีชีวิตที่ต้องอดทน ในสมัยตอนที่เรียนเขาเองเป็นคนที่ยึดในเรื่องการเรียน และผลการเรียนก็อยู่ในเกณฑ์ที่ดี เวลาที่ว่างนอกเหนือจากการเรียนและการทำงานเขาก็จะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้ให้กับตัวเอง ช่วงนั้นก็จะมีแต่ห้องสมุดเท่านั้นที่จะมีหนังสือสำหรับคนตาบอดอย่างเขาที่สามารถหาอ่านได้ ทำให้เขาเวลาที่ว่างของเขานั้นจะอยู่แต่ในห้องสมุด เขาเป็นคนที่ค่อนข้างที่จะไม่มีเพื่อน เพราะว่าเขาเองก็ไม่ค่อยมีเวลาว่างเลยที่จะไปสังสรรค์กับเพื่อนฝูง เขาคิดเสมอว่าการที่เขาเป็นคนตาบอดมันเป็นภาระที่หนักอยู่แล้ว คงไม่มีใครที่อยากจะช่วยเหลือ เพราะทุกคนก็ต้องช่วยตัวเองก่อน สังคมของเขาเหมือนว่าต้องช่วยเหลือตัวเองมาตลอดเวลา การเรียนก็ค่อนข้างที่จะลำบากมากกว่าคนอื่น ๆ เพราะว่าการที่จะหาข้อมูลข่าวสารในเรื่องของการเรียนนั้น นอกจากหนังสือในห้องสมุดแล้ว ก็มีอีกอย่างคือการที่เขาไปพูดคุยขอคำชี้แนะจากอาจารย์ในวิชานั้นที่มหาวิทยาลัย มันจึงเป็นเรื่องที่ลำบากสำหรับเขาที่ไม่มีอินเทอร์เน็ตในการเรียนในสมัยนั้น แต่มันก็กลับเป็นเรื่องที่ทำให้เขาต้องขยันมากขึ้นเพื่อให้เพื่อนรู้สึกว่าเขาไม่ใช่คนติดปกติอีกต่อไป

หลังใช้อินเทอร์เน็ต - ช่วงระหว่างทำการศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่นั้น เขาก็ได้มีโอกาสเรียนรู้วิธีการใช้อินเทอร์เน็ตไปด้วย เขาใช้ชีวิตอยู่กับภรรยาและในทุกวันที่เขาต้องไปทำงานที่วิทยาลัย ภรรยาของเขาจะขับรถไปส่งทุกวันช่วงเวลาประมาณ 7.00 น. หลังจากนั้นเขาก็จะไปทำงานในคณะเตรียมงานที่จะต้องไปสอนหนังสือในแต่ละวัน อาจจะต้องนำอินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วยในการเตรียมการเรียนการสอนด้วย เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องแบ่งเบาภาระในการหาข้อมูลที่จะมาสอนหนังสือ www.google.com เป็นเว็บไซต์ที่มักจะเขาไปค้นหาข้อมูลมากที่สุด และยังเป็นครูที่ดีของเขาอีกด้วย ทำให้เทคโนโลยีนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิตของเขาเลย และในเรื่องการทำงานอินเทอร์เน็ตจะเป็นตัวช่วยบอกความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับทางสมาคมฯ ให้เขาได้รับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง มีประเด็นเพื่อให้แลกเปลี่ยนความเห็นหรือข้อมูลอะไรใหม่ๆ เขาก็จะเข้า

ไปที่เว็บ www.tabod.net/home เมื่อเขาต้องการ ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อช่วยให้การทำงานและให้ความรู้ใหม่ๆ กับเขา มันทำให้เขารู้สึกว่ามีวิถีชีวิตที่อิสระได้เปิดโลกทัศน์ในเรื่องที่เขาไม่เคยรู้มาก่อนจะได้ไม่เป็นคนที่ตกยุคในสังคมวัตถุนิยม จากนั้นพอใกล้เวลาประมาณ 18.00 น. ภรรยาที่แสนน่ารักก็จะหิ้วมอเตอร์ไซค์มารับที่คณะตามปกติเพื่อจะกลับบ้านด้วยกัน ภรรยาของเขาเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่แสนดีที่คอยให้ช่วยเหลือ เพราะบางทีที่ต้องใช้งานอินเทอร์เน็ตที่บ้านการค้นหาข้อมูลต่างๆ ที่ไม่สามารถอธิบายเกี่ยวกับรูปภาพได้ ก็ต้องขอให้ภรรยาที่เป็นคนตาดีอธิบายรูปภาพในเว็บไซต์นั้น เพื่อความเข้าใจในรายละเอียดของเว็บไซต์ที่กำลังใช้งาน เพราะว่าทุกวันไม่เว้นแต่วันหยุดเขาก็ต้องใช้อินเทอร์เน็ตตลอดไม่มากก็น้อย

เห็นชัดว่าการที่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวก เพื่อการค้นหาข้อมูลไม่ว่าจะเป็นช่วงเรียน หรือหน้าที่การทำงานก็ทำให้เราได้รู้สึกถึงสิ่งใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นกับตัวเอง มีโอกาสได้ได้เรียนรู้การใช้ชีวิตในอีกรูปแบบหนึ่ง สามารถบริหารเวลาให้กับตัวเองและคนรอบข้างได้อีกด้วย ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดีแทนที่ต่างคนต่างทำงานของตัวเอง

Case 4 (เอกรัตน์ พรหมชาติ)

นายเอกรัตน์ พรหมชาติ เป็นผู้พิการทางสายตาลักษณะตาบอดสนิททั้ง 2 ข้าง อายุ 24 ปี สถานะภาพโสด กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง ระดับ ปวส. ปีที่ 2 สาขาการตลาด ครอบครัวมีทั้งหมด 4 คน เขาเป็นลูกชายคนโตของพ่อแม่ มีน้องสาวเป็นคนตาดีอายุ 21 ปี เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนตัวเขาเองอาศัยอยู่ที่หอพักชั่วคราวของวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง เพราะว่าการเดินทางในการมาเรียนลำบาก ทำให้เขาต้องตัดสินใจมาใช้ชีวิตอยู่คนเดียว

ก่อนใช้อินเทอร์เน็ต – ในช่วงที่ต้องเรียนนั้นนายเอกรัตน์ พรหมชาติ ก็ไม่ได้คิดว่าการใช้อินเทอร์เน็ตนั้นจะมีประโยชน์อะไร เขาก็แค่ตั้งใจเรียนเพื่อให้จบหลักสูตรในตอนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อจะได้มาช่วยแบ่งเบาภาระให้กับครอบครัว เพราะเขาเกิดมาเขาคิดเสมอว่าตัวเองเป็นภาระอย่างมากให้กับครอบครัวเลย นั่นเองที่ทำให้เขาต้องหันมาสร้างให้ตัวเองเป็นจุดเด่นในเรื่องของการเรียน เพื่อให้ครอบครัวภูมิใจในตัวเขา ซึ่งเขาเองก็เป็นคนที่เรียนได้ดีคนหนึ่ง และทำให้พ่อแม่ภูมิใจในตัวเขาอย่างที่ตั้งใจไว้ ซึ่งเขาเองก็พยายามทำทุกอย่างที่เขาจะสามารถทำได้เพื่อให้ตัวเองไม่รู้สึกว่าเป็นปมด้อยของสังคมในช่วงที่เรียน เขาจะใช้ชีวิตเป็นปกติกับเพื่อนในโรงเรียน มีมนุษย

ลัมพันธ์ดีเป็นที่รักใคร่ของหมู่เพื่อนและอาจารย์ ทุกอย่างทำด้วยความตั้งใจและพยายามทำให้ดีที่สุด เพื่อจะได้ไม่เป็นตัวถ่วงของใครในโรงเรียน

หลังใช้อินเทอร์เน็ต – ทุกอย่างเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปนับตั้งแต่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในชีวิตของ นายเอกรัตน์ พรหมชาติ คือ ตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าเวลาประมาณ 6.15 น. ก็ทำกิจวัตรประจำวันส่วนตัวเสร็จเวลาประมาณ 7.00 น. เขาก็จะลงไปทานข้าวเช้าที่โรงอาหารของวิทยาลัยกับเพื่อนๆ แล้วจึงเข้าห้องคอมพิวเตอร์ของวิทยาลัยเพื่อใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลต่างๆ อย่างเช่น โปรแกรมป้องกันไวรัสใหม่ๆ เกมใหม่ๆ ข้อมูลที่เป็นเรื่องน่าสนใจ ส่วนใหญ่สิ่งที่เขาค้นหาจะเป็นโปรแกรมที่มีให้โหลดฟรีแล้วก็จะเอามาลองเล่นดู เพราะมันสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับเขา ทำให้เขาเริ่มที่ต้งหันต้งตาให้ความสนใจอย่างมาก เพราะคิดว่าอินเทอร์เน็ตมันเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตไม่น่าเบื่อ เพราะนอกจากการเรียนแล้วเขาก็ไม่ค่อยทำอะไร พอมีอินเทอร์เน็ตเข้ามาเขาก็เริ่มสนุกกับการใช้มันในการหาข้อมูลการบ้านหรืองานที่อาจารย์ให้ เขาจะเข้าไปหาในเว็บ www.google.co.th ทำให้ทุกอย่างที่เคยเป็นปัญหาลดลงอย่างที่เขาไม่เคยคิดมาก่อน และในเวลาว่างจากการเรียนยังสามารถเข้าไปในอินเทอร์เน็ต เพื่อเล่นเกมให้เกิดความสนุกกับเพื่อนๆ ได้อีก ซึ่งทุกวันนี้เขาคิดว่าต้องขอบคุณคนที่เป็นคนคิดค้น โปรแกรมอ่านหน้าจอขึ้นมา เพราะว่ามันทำให้ชีวิตของเขาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเลย สิ่งที่ไม่เคยรู้ก็กลับได้รู้ สิ่งที่ไม่เคยคิดว่าโลกมีหลายๆ อย่างที่เขาไปนี้มีชีวิตขึ้นมาได้อีกครั้ง และบ่อยครั้งถ้ามีเวลาว่างเขาก็จะไปช้อปปิ้งกับเพื่อนๆ ที่ห้องซ้อมดนตรีของวิทยาลัยประมาณ 4 คน พอใกล้เวลาเรียน 17.00 น. ก็จะเข้าเรียนตามวิชาเรียนที่ลงเอาไว้พอเลิกเรียนตอน 20.00 น. ห้องคอมพิวเตอร์ที่วิทยาลัยก็ปิดหมดแล้ว เขาจะกลับเข้าห้องที่หอพัก ฟังเพลงในรายการทั่วไปอย่างเป็นประจำในแต่ละวัน แล้วเข้านอนประมาณ 22.00 น. ส่วนในวันเสาร์-วันอาทิตย์ ก็อยู่ที่หอพักเล่นคอมพิวเตอร์เพื่อตัดต่อเพลงบ้าง ค้นหาเพลงใหม่ๆ ในอินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าไปโหลดแล้วนำมาฟัง เพราะเขาคิดว่าสามารถทำได้โดยไม่ต้องเสียเงิน และไม่ต้องภาระให้ครอบครัวเดือดร้อน หรือบางทีก็ลองโปรแกรมใหม่ๆ อย่างพวกโปรแกรมบางตัวที่สามารถนำมาขายต่อได้ด้วย ทำให้เขามีรายได้เสริมจากการที่มีอินเทอร์เน็ตใช้ ซึ่งทุกวันนี้เขาก็ยังคงใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียน การหาข้อมูลเพื่อความบันเทิง และการใช้มันเป็นธุรกิจเล็กๆ น้อยๆ ในโรงเรียนอีกด้วย

จากเด็กที่คิดว่าตัวเองเป็นภาระของครอบครัวต้องคอยให้คนอื่นช่วยเหลือ แต่ตอนนี้เขาสามารถหารายได้เพื่อแบ่งเบาภาระของครอบครัวจากการใช้อินเทอร์เน็ต และยังมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการตัดต่อเพลง เพื่อในอนาคตอาจจะได้เป็นคนจัดการรายการวิทยุเพื่อหารายได้เสริมอีกทางหนึ่งด้วย ส่วนครอบครัวนั้นจะกลับไปหาแม่กับน้องสาวประมาณ เดือนละครั้งเท่านั้น

Case 5 (อุบล ลอยคำ)

อุบล ลอยคำ เป็นผู้พิการทางสายตาลักษณะความพิการตาบอดสนิททั้ง 2 ข้างตั้งแต่กำเนิด อายุ 38 ปี สถานะภาพโสด อาศัยอยู่ตัวคนเดียว จบการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนสนคนตาบอด เป็นสมาชิกของสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย อาชีพร้องเพลงและขายล็อตเตอรี่

อุบลประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองด้วยการร้องเพลงและขายล็อตเตอรี่ วิถีชีวิตในแต่ละวันของเธอจะไม่เหมือนคนตาดีทั่วไป ในแต่ละวันเธอไม่สามารถกำหนดได้เลยว่าจะต้องเดินทางไปร้องเพลงที่ไหนบ้างและวันนั้นจะมีรายได้เท่าไร เธอเริ่มออกเดินทางจากบ้านเพื่อไปร้องเพลงตั้งแต่ 18.00 น. ซึ่งจะมีคนนำพาไปร้องเพลง (คนจูง) และจะมีรถตุ๊กๆมาจอดรอรับอยู่ที่พักเพื่อพาเธอไปร้องเพลงตามร้านอาหาร ตามคาเฟ่ต่างๆ โดยจะขับตระเวนไปทั่วกรุงเทพฯ และปริมณฑล คนจูงจะเป็นคนไปติดต่อที่ร้านอาหารเพื่อขอให้เธอได้เข้าไปร้องเพลง บางร้านก็อนุญาต บางร้านก็ไม่อนุญาต แคมป์พูดถูกใจกับใจด้วย สำหรับร้านที่อนุญาตให้ร้องก็จะร้องได้แค่ 1 เพลง (บางทีแขกยังโวยวายไม่ยอมให้ร้องก็มี) รายได้ที่เกิดจะมาจากคนที่เข้ามารับประทานอาหารภายในร้าน ในแต่ละคืนเธอต้องนั่งรถตุ๊กๆเพื่อตระเวนไปตามร้านอาหารหรือคาเฟ่ต่างๆ จนกว่าจะถึงเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ปิดบริการ เธอจึงจะเดินทางกลับที่พักซึ่งกว่าจะถึงก็ประมาณ 03.00 น. ต้องรีบทำธุระส่วนตัวแล้วพักผ่อนเพราะต้องตื่นนอนและออกจากที่พักในเวลาประมาณ 06.00 น. ให้ทันเวลาที่มีผู้คนเดินทางไปทำงานหรือจ่ายตลาด โดยจะร้องเพลงไปตามถนนหรือตามตลาดต่างๆ ที่มีผู้คนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก รายได้ที่ได้มาในแต่ละครั้งจะต้องแบ่งเป็น 3 ส่วน ให้กับคนจูง เพราะเราไม่สามารถเข้าไปติดต่อกับทางร้านได้โดยตรง อีกส่วนจะต้องแบ่งให้กับคนขับรถตุ๊กๆ ที่เราจ้างมาเป็นรายวันด้วย รายได้ในส่วนที่เหลือจึงจะเป็นรายได้ที่นำมาใช้ชีวิตในแต่ละวัน ชีวิตของเธอจะวนเวียนอย่างนี้ไปเรื่อยๆ ถ้าวันไหนไม่สบายหรือไปไม่ไหวแสดงว่าวันนั้นเธอจะขาดรายได้ในส่วนนั้นไป ในช่วงที่หายไถ่ออกเธอจะแบ่งเวลาก่อนหายออกประมาณ 7 วัน เพื่อไปขายล็อตเตอรี่ด้วย

Case 6 (พีระพัฒน์ บุญด่านตรง)

พีระพัฒน์ บุญด่านตรง เป็นผู้พิการทางสายตา ลักษณะความพิการสายตาดำมืดตั้งแต่กำเนิด อายุ 25 ปี สถานะภาพโสด อาศัยอยู่ตัวคนเดียว จบการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนสนคนตาบอด อาชีพรับจ้างนวดแผนไทยและกำลังจะเข้าอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต

พีระพัฒน์ประกอบอาชีพนวด เขาอาศัยอยู่ที่ร้านนวดซึ่งตัวเองเป็นหุ้นส่วนกับเพื่อน ปกติจะตื่นนอนประมาณ 07.00 น. ทำกิจวัตรประจำวันเสร็จก็จะลงมาร้านว่ามีลูกค้ามาใช้บริการ บ้างหรือเปล่าถ้ายังก็จะออกไปหาข้าวเช้าทานแถวๆร้านนวดก่อน จึงจะกลับเข้ามาเฝ้าร้านๆจะเปิด ตั้งแต่ 08.00-20.00 น. ช่วงที่ไม่มีลูกค้าก็จะนั่งฟังเพลงที่ร้านและก็คุยกับเพื่อนซึ่งเป็นคนตาดีที่ลงทุนด้วยกัน ถ้าช่วงที่มีลูกค้าก็จะต่างคนต่างทำงานของตัวเอง บางวันเจอลูกค้าไม่เรื่องมาก หมายถึงจะต้องกดให้แรงๆก็จะสบายแต่ถ้าเจอเรื่องมากวันนั้นจะเมื่อยแขนมากๆเพราะต้องออกแรง กดเยอะกว่าปกติ ลูกค้าต้องการให้นวดแบบไหนก็ต้องทำตามความต้องการไม่งั้นก็จะไม่มีใครเข้ามาใช้บริการจากเรา พีระพัฒน์เป็นคนที่น่าสนใจในข่าวสารบ้านเมือง เกี่ยวกับการหาความรู้ และยังเป็นคนมีน้ำใจคอยช่วยเหลือคนอื่น บางทีให้เพื่อนที่ทำงานด้วยกันก็จะช่วยอ่านหนังสือให้ฟังบ้าง ถ้าหนังสือเล่มไหนเพื่อนไม่สนใจเพื่อนก็จะไม่อ่านให้ฟัง การทำงานก็ต้องรอลูกค้าอยู่อย่างนั้น จนกระทั่งร้านปิดค่อยซักผ้า อาบน้ำ แล้วก็เข้านอนประมาณ 22.00 น. ถ้าเป็นวันจันทร์-วันพุธ ในช่วงบ่ายเขาจะไปที่วิทยาลัยราชสุดา เพื่อคอยช่วยเจ้าหน้าที่วิทยาลัยราชสุดาพิมพ์เอกสารต่างๆให้ เป็นการฝึกความคล่องในการใช้แป้นคีย์บอร์ดและบางทีเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยราชสุดามีเวลาว่างพอ ก็จะสอนให้เขาใช้อินเทอร์เน็ตด้วยวันละวันละหน่อย เพื่อจะได้มีความรู้เพิ่มเติมและสามารถทำงานอย่างอื่นได้

สรุปผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 4 ท่าน

ผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ มีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตในด้านครอบครัว และเพื่อนฝูง การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ให้ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการ ความรู้ทั่วไป และด้านบันเทิงที่มีความทันสมัย ทั้งนี้พวกเขาสามารถใช้ข้อมูลที่ได้นี้มาใช้ในการสนทนากับครอบครัวและเพื่อนๆ เพื่อได้ตอบกันทั้ง 2 ฝ่ายในเรื่องเดียวกัน รวมไปถึงการให้ครอบครัวมีส่วนช่วยหรือเป็นส่วนหนึ่งในการค้นหาข้อมูลนั้นด้วย ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและเพื่อนๆ เป็นไปในทางที่ดีขึ้น

ส่วนวิถีชีวิตในด้านหน้าที่การงานนั้นเห็นผลของการเปลี่ยนแปลงโดยตรง คือด้านหน้าที่การงานของแต่ละคนที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลหลัก หรือจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือประกอบในการทำงานโดยตรง ซึ่งหน้าที่การงานของพวกเขายังเกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และความบันเทิงเพื่อช่วยคนตาบอดทั่วไปได้มีโอกาสในการรับรู้ที่เท่าเทียมกันอีกด้วย

ในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งวิถีชีวิตในด้านครอบครัวและในด้านการงาน เป็นการเปลี่ยนแปลงตามลักษณะเวลาของการเรียนรู้ ที่จะใช้อินเทอร์เน็ตกับเวลาของสังคมที่เปลี่ยนไปในแต่ละช่วงชีวิตของพวกเขา จึงทำให้การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไปแบบอัตโนมัติ เหมือนกับการหัดขับรถกว่าจะฝึกขับรถได้นั้นก็ต้องใช้เวลาในการฝึกฝน พอคุณสามารถขับรถได้เองแล้ว คุณก็จะรู้ว่าควรจะใช้มันให้เกิดความสะดวกสบายได้อย่างไร

ปัญหานำวิจัย 4 วิถีชีวิตคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ต กับวิถีชีวิตคนตาบอดที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความแตกต่างกันอย่างไร

เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจในความแตกต่างของวิถีชีวิตจากกรณีศึกษาทั้ง 6 ท่าน จึงแบ่งความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็น 3 ลักษณะ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันของคนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ตกับคนตาบอดที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต

คนตาบอดที่ใช้อินเทอร์เน็ต	คนตาบอดที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต
1. หน้าที่การงาน	
<u>สิ่งที่แตกต่าง</u> * มีรายได้ที่มั่นคงเนื่องจากมีงานประจำทำ * มีเวลาทำงานและพักผ่อนที่แน่นอน * ทำงานที่ใช้ความรู้ ความสามารถให้เกิดประโยชน์	* มีรายได้ขึ้นอยู่กับความขยันส่วนตัว * ต้องทำงานทั้งวันและมีเวลาพักผ่อนน้อยเพื่อให้มีรายได้พอเลี้ยงชีพ * ทำงานที่ต้องใช้แต่แรงงาน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

* ไม่ต้องคอยพึ่งคนอื่นในการทำงาน * โอกาสในการทำงานที่มากขึ้น	* ต้องพึ่งคนอื่นในการประกอบอาชีพ * โอกาสในการทำงานที่น้อยลงเนื่องจากนับวันจะมีคนทำงานประเภทนี้มากขึ้น
2.ครอบครัว	
<u>สิ่งที่แตกต่าง</u> * สร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้ดีขึ้น เพราะว่าต่างคนต่างมีส่วนร่วม * มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากมีหน้าที่การงานที่มั่นคง * มีเวลาให้กับครอบครัวที่แน่นอน	* ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่เปลี่ยนแปลง * มีความเป็นอยู่ที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับรายได้ที่หามาได้ในแต่ละวัน * มีเวลาว่างให้ครอบครัวไม่แน่นอน
3.สังคม	
<u>สิ่งที่คล้ายคลึง</u> * ต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ * ยังคงต้องใช้บริการขนส่งสาธารณะในการไปทำงาน	* ต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ * ยังคงต้องใช้บริการขนส่งสาธารณะในการไปทำงาน
<u>สิ่งที่แตกต่าง</u> * มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้นจากการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้จากอินเทอร์เน็ต	* ไม่ค่อยมีโอกาสจะได้รู้จักคนอื่นๆ เพราะต้องทำงานทั้งวัน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

* ผู้คนในสังคมให้ความยอมรับนับถือ เพราะพึ่งพาตนเองได้และมีความสามารถเหมือนกับคนตาดี * ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและรวดเร็วจากการใช้อินเทอร์เน็ต * มีช่องทางการรับข่าวสารที่มากกว่า	* ยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม * ได้รับข่าวสารช้ากว่า * มีช่องทางการรับข่าวสารที่จำกัด
---	---

ลักษณะการใช้ชีวิตของคนตาบอดที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตนั้น เป็นไปในทิศทางที่ไม่ค่อยได้พบปะกับคนอื่นหรือเรียกได้ว่าแทบจะไม่มีเวลาที่จะได้สนใจคนอื่นนอกจากตัวเอง เพราะลักษณะการทำงานที่ทำนั้นทำเพียงเพื่อให้มีรายได้พอเลี้ยงชีพไปวันๆ และโอกาสในการทำมาหากินของพวกเขาวันจะยิ่งน้อยลงเพราะคนตาบอดที่มีความรู้มีแต่จะเพิ่มมากขึ้นทุกวันๆ

ถ้าเทียบกับวิถีชีวิตของคนตาบอดที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้นั้น จะมีหน้าที่การทำงานที่มั่นคงและมีรายได้ที่แน่นอน รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยสามารถสนทนากับคนตาบอดคนอื่นหรือแม้แต่คนตาดีเอง ก่อให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคน 2 คน